

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

BIULETYN NR 4

V RÓCZNICA
PRÓKLAMACJI
AKTU
INTRONIZACYJNEGO

MÓNUMENT
AKTU
INTRONIZACYJNEGO

XXV LAT
DZIEŁA
INTRONIZACJI

KRAKÓW, MAJ 2022

ISSN: 2720-1325

UL. ROZALII CELAKÓWNY 11, 32-083 SZCZYGLICE ♦ mail: kontakt@dzielointronizacji.pl

ZARZĄD OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

- ◆ Andrzej FLAGA – przewodniczący
- ◆ Barbara PASTERNAK – wiceprzewodnicząca
- ◆ Adam KĘDZIERSKI – wiceprzewodniczący
- ◆ Grażyna BERGER – sekretarz
- ◆ Alicja KONDRACIUK – skarbnik
- ◆ Henryk GLINKOWSKI – członek
- ◆ Anna KROGULSKA – członek
- ◆ Agnieszka BIALIK – rzecznik prasowy

RADA OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

- ◆ bp dr Stanisław JAMROZEK – Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych
- ◆ ks. prof. dr hab. Marek CHMIELEWSKI – konsultant Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych
- ◆ ks. dr hab. Wojciech MEDWID – duszpasterz kultu Jezusa Chrystusa Króla w diecezji bielsko-żywieckiej
- ◆ prof. dr hab. inż. Włodzimierz BOJARSKI – energetyk, ekonomista, analityk systemowy, przedstawiciel Stowarzyszenia „Jedność Narodu”
- ◆ Stanisław CZARNOTA – działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii

- ◆ prof. dr hab. inż. Andrzej FLAGA – przewodniczący Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”
- ◆ mgr inż. Henryk GLINKOWSKI – założyciel i były prezes Stowarzyszenia pt. „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”
- ◆ mgr Adam GŁODEK – prezes Stowarzyszenia „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”
- ◆ mgr inż. Artur JASIŃSKI – warszawska grupa modlitewna intronizacyjna
- ◆ mgr inż. Adam KĘDZIERSKI – organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, wydawca modlitewników, książek i materiałów formacyjnych dotyczących Dzieła Intronizacji
- ◆ mgr Alicja KONDRACIUK – sekretarz Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”
- ◆ dr Anna KROGULSKA – prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturacja”
- ◆ Jan ŁOPUSZAŃSKI – prawnik, Porozumienie Polskie
- ◆ Halina NOWINA-KONOPKA – architekt, Porozumienie Polskie
- ◆ mgr Barbara PASTERNAK – prezes Fundacji Serca Jezusa
- ◆ mgr Piotr PIKUŁA – prezes Stowarzyszenia „Róża”
- ◆ Halina SZUSTAK – przewodnicząca Stowarzyszenia „Dom Ojczysty”, wiceprezes Legionu Małych Rycerzy Miłosiernego Serca Jezusowego, przedstawiciel Polonii z Chicago

SPIS TREŚCI

Słowo od redakcji.....	3
I. Obchody V Rocznicy Proklamacji Aktu Intronizacyjnego, 4.09.2021 r.	
Program Obchodów	4
Przemówienie okolicznościowe	6
XXV lat działalności zrzeszeń intronizacyjnych Jezusa Chrystusa Króla w Polsce	9
Jubileusz ku czci Chrystusa Króla – homilia podczas Mszy św.	24
Poświęcenie Monumentu Aktu Intronizacyjnego wraz z odnowieniem Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana	26
II. Uroczyste zakończenie obchodów V Rocznicy Proklamacji Aktu Intronizacyjnego w Bazylice Miłosierdzia Bożego w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, 28.11.2021 r.	
Uroczysta Eucharystia wieniąca obchody V Rocznicy Proklamacji Aktu Intronizacyjnego pod przewodnictwem J.E. ks. bpa Stanisława Jamrozka.....	32
Homilia ks. prof. Marka Chmielewskiego	33
III. O właściwe rozumienie pojęcia Intronizacja w odniesieniu do Jezusa Chrystusa Króla.....	40

Redaguje Zespół: Andrzej Flaga, Barbara Pasternak, Agnieszka Bialik

Współpraca: bp Stanisław Jamrozek, ks. Marek Chmielewski, ks. Wojciech Medwid, Henryk Glinkowski,
Adam Kędziński, Alicja Kondraciuk, Anna Krogulska.

Fotografie: 1 i 4 okładka (A. Flaga i A. Jasiński), zdjęcia w numerze: A. Cieślak, A. Flaga, A. Jasiński i M. Pabis

ISSN: 2720-1325

SŁOWO OD REDAKCJI

W dniu 19 listopada 2021 r. minęła 5 - rocznica proklamacji Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Z tej okazji Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla zorganizowało – podobnie jak w poprzednich czterech latach – uroczyste obchody tego historycznego wydarzenia.

Najpierw, w dniu 4.09.2021 r., przy kościele pw. Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w Ustroniu – Zawodziu, odbyły się główne uroczystości 5-rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego. Najważniejszym punktem tego spotkania była Eucharystia, poświęcenie Monumentu Aktu Intronizacyjnego – zawierającego wypisany na siedmiu kamiennych tablicach Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana – oraz uroczyste odnowienie Aktu Intronizacyjnego przed tym unikatowym monumentem. Tak więc po raz pierwszy w Polsce treść Aktu Intronizacyjnego została trwale udokumentowana w postaci monumentu usytuowanego w bezpośrednim sąsiedztwie figury Jezusa Chrystusa Króla na posesji kościoła w Ustroniu-Zawodziu.

Natomiast w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, 26.11.2021 r., w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, celebrowana była specjalna Eucharystia o godz. 12, wieńcząca piątą rocznicę proklamacji Aktu Intronizacyjnego, wraz z uroczystym odnowieniem tego Aktu przed Najświętszym Sakramentem.

Obchodom 5 - rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego, celebrowanym w Ustroniu Zawodziu i w Krakowie-Łagiewnikach, poświęcony jest niniejszy Biuletyn *Króluj nam, Chryste!* Nr 4: *Obchody piątej rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego*.

Biuletyn ten zostanie wysłany m.in. do: członków Konferencji Episkopatu Polski, przedstawicieli najwyższych władz RP, wybranych przedstawicieli mediów, wybranych redakcji dzienników i czasopism katolickich, proboszczów parafii Jezusa Chrystusa Króla w Polsce, przełożonych wybranych wspólnot zakonnych męskich i żeńskich, rektorów uczelni katolickich.

Niniejszy Biuletyn, a także inne informacje oraz materiały dotyczące Dzieła Intronizacji, są dostępne w wersji elektronicznej m.in. na naszych stronach internetowych:

- ◆ dzielointronizacji.pl – prowadzonej przez Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla;
- ◆ krolujnamchryste.pl – prowadzonej przez Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ intronizacja.pl – prowadzonej przez Stowarzyszenie „Róża”

W Kościele, Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam, Chryste!

Przewodniczący Zarządu

prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

Wiceprzewodnicząca Zarządu

Barbara Pasternak

Rzecznik prasowy

Agnieszka Bialik

I. OBCHODY PIĄTEJ ROCZNICY PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO I POŚWIĘCENIE MONUMENTU TEGO AKTU W USTRONIU-ZAWODZIU 4.09.2021 R.

PROGRAM OBCHODÓW

godz. 13⁰⁰

- ◆ Przywitanie uczestników spotkania – ks. proboszcz Tadeusz Serwotka
- ◆ Słowo wprowadzające – J.E. bp Stanisław Jamrozek
- ◆ Informacja o kościele pw. Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w Ustroniu-Zawodziu – Adam Kędzierski
- ◆ Modlitwa różańcowa – część radosna z rozważaniami o Chrystusie Królu, prowadzi Wspólnota św. Klaudiusza

godz. 14⁰⁰ – 14³⁰ – przerwa

- ◆ Informacja o historii 25-ciu lat działalności ruchów intronizacyjnych – prof. Andrzej Flaga
- ◆ Wystawienie Najświętszego Sakramentu i Koronka do Miłosierdzia Bożego, prowadzi ks. dr hab. Wojciech Medwid
- ◆ Nabożeństwo do Jezusa Chrystusa Króla – „Panie, przyjdź Królestwo Twoje” (z Nowenny ku czci Chrystusa Króla), prowadzi Adam Kędzierski

godz. 15³⁰ – 16⁰⁰ – przerwa

- ◆ Msza Święta
- ◆ Poświęcenie monumentu wraz z odnowieniem Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana – J.E. bp Stanisław Jamrozek – Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

Króluj nam, Chryste!

Przewodniczący Zarządu
Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji
Jezusa Chrystusa Króla

Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

Wiceprzewodniczący Zarządu
Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji
Jezusa Chrystusa Króla,
główny organizator całości
wydarzenia

Mgr inż. Adam Kędzierski

Delegat KEP ds. Ruchów
Intronizacyjnych

Bp dr Stanisław Jamrozek

OTWARCIE OBCHODÓW, MODLITWY I WYSTĄPIENIA
PRZED MSZĄ ŚW.

MGR INŻ. ADAM KĘDZIERSKI
WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU OGÓLNOPOLSKIEGO
DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA,
GŁÓWNY ORGANIZATOR WYDARZENIA

PRZEMÓWIENIE OKOLICZNOŚCIOWE O KOŚCIELE PW. JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA ORAZ O PARAFII PW. ŚW. BRATA ALBERTA CHMIELOWSKIEGO W USTRONIU – ZAWODZIU

Jezus Chrystus, który dla każdego chrześcijanina jest wzorem życia i wyznacznikiem najszlachetniejszych aspiracji, nieustannie pobudza do działania tych, którzy Mu bezgranicznie zaufali. Wypowiadam te słowa w pełnej świadomości tego, że tylko głęboka wiara, miłość do ludzi oraz nadzieja życia wiecznego, mogą być zaczynem dzieł przekraczających życie jednostek, stając się przez to świadectwem mocy, wykraczającej poza możliwości będące w dyspozycji jednego człowieka. Stojąc dzisiaj na miejscu naznaczonym pracą wielu ludzi, pragnę uchwycić w słowach to, co należy do sfery ducha, w czym pomocą staje się to wszystko, na co dziś w tym miejscu patrzymy i z czego jesteśmy dumni.

Przed oczami stają mi lata, jakie dzielą nas od chwili, kiedy myśl wzniesienia nowego miejsca oddawania Bogu chwały poprzez celebrowanie Eucharystii i modlitwę stała się palącą potrzebą. W tle tych potrzeb było najpierw wybudowanie szpitala reumatologicznego, powstania oddziału ortopedycznego i kardiologicznego „Repty”, a w końcu wybudowanie potężnego ośrodka rehabilitacyjno-uzdrowiskowego „Sanatorium Równica” oraz powstanie wielu innych obiektów rekreacyjno-uzdrowiskowych. Duchowe potrzeby tysięcy pensjonariuszy nawiedzających Ustroń z nadzieją na wyleczenie ułomności ciała były pierwszym świadectwem tego, że tylko w wierze drzemie prawdziwa siła, pozwalająca człowiekowi na doznanie pełnego uzdrowienia.

I tak najpierw w 1992 roku wzniesiono drewnianą kaplicę, w której Msze św. odprawiano tylko w niedziele. Już po 1995 roku zastąpiła ją nowa, murowana kaplica, gdzie odprawiano Msze św. nie tylko w niedziele, ale i w pozostałe dni tygodnia. W roku 2000 erygowano parafię pw. św. Brata Alberta Chmielowskiego, liczącą obecnie ok. 550 wiernych. Dwa lata później,

w 2002 roku, inicjatywa budowy kościoła przejęta została przez świeckiego fundatora. To jego pragnieniem było, aby pomysł, realizacja, wezwanie kościoła, a przede wszystkim duchowy przekaz związany z powstaniem świątyni, zostały powierzone wyłącznie jemu. Dlatego wraz z proboszczem parafii udał się on najpierw do Rzymu, aby na audiencji u papieża Jana Pawła II otrzymać błogosławieństwo oraz duchowe wsparcie dla realizacji ambitnych celów. Nowa świątynia, pod wezwaniem Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, miała zostać wzniesiona jako wotum błagalne o wyniesienie do chwały ołtarzy Sługi Bożej Rozalii Celakówny, apostołki Osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla. Taką misję otrzymała polska mistyczka w trakcie objawienia, które relacjonując, przedstawiła w następujących słowach do niej skierowanych: „Oświadczam Ci to, moje dziecko, jeszcze raz, że tylko te państwa nie zginą, które będą oddane Jezusowemu Sercu przez Intronizację, **które Go uznają swym Królem i Panem**” (wyzn. s.31).

Rozpoczęta 13 września 2003 roku budowa zakończona została konsekracją świątyni w dniu 9 września 2006 roku. Zarówno wystrój kościoła, jak i jego otoczenie, podporządkowano przewodniej idei Królowania Chrystusa. Spogląda On na wiernych zarówno w rzeźbie umieszczonej w prezbiterium – wykonanej przez artystę rzeźbiarza prof. Jana Sieka – jak również w figurze wzniesionej na wysokim postumencie na placu przykościelnym. O realizację wystroju miejsca kultu Chrystusa Króla poproszona została krakowska artystka i konserwator Elżbieta Barbara Lenart, która podjęła się tego dzieła wraz z grupą skupionych wokół niej artystów. Trudno w krótkim wystąpieniu przedstawić bogatą symbolikę poszczególnych elementów architek-

tury i wystroju. Oscyluje ona wokół 33 lat przebywania Jezusa Chrystusa na ziemi. I tak, wysokość wieży od podstawy po krzyż mierzy 33 metry, wysokość figury Chrystusa Króla na tabernakulum – 3 metry i 30 centymetrów, a obraz Jezusa Miłosiernego ma dokładnie 2 metry i 33 centymetry. W prezbiterium wymalowano postaci polskich świętych i błogosławionych, wyniesionych na ołtarze i przypominających o wartości zbawienia, sugestywnie oddanej przez otwierający się nad głowami wiernych obraz raj. Na uwagę zasługuje fakt, że w kościele urządzona została kaplica św. Brata Alberta dla zaznaczenia wezwania parafii oraz zwrócenia uwagi na wzorzec osobowy, wskazujący na poświęcenie swego życia drugiemu, odrzuconemu przez społeczeństwo człowiekowi, jako szczególnie cenny wymiar służby królującemu Chrystusowi. W nastawie ołtarza znajdującego się w kaplicy umieszczono w gablotach aż 50 relikwii świętych, o których orędownictwo wierni proszą codziennie w różnych potrzebach. W latach 2008–2009 – na placu przed świątynią znalazły swoje miejsce figury Matki Bożej Królowej Polski, św. Jana Pawła II, oraz bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski, wykonane przez artystkę Elżbietę Lenart. Rok później uroczysto poświęcono figurę Jezusa Chrystusa Króla, której wysokość wraz z postumentem wynosi 24 metry. Wykonał ją artysta rzeźbiarz Robert Pigoń. Ostatni akt wieloletnich prac, będący jednocześnie powodem dzisiejszych uroczystości, jest swoistym powrotem do początku, jakim była idea oddania hołdu Chrystusowi Królowi. Jest nim postawienie granitowych tablic, na których wyryto *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*. Przypomnijmy przy tej okazji, że kolejne etapy wnoszenia i ozdabiania ustronńskiej świątyni związane były z dynamiką rozwoju kultu Chrystusa Króla, czego wyrazem była Jego Intronizacja, poprzedzona dziewięciodniową nowenną, dokonana w 2006 roku.

Zwieńczenie każdego dzieła, oprócz radości z otrzymanych łask, do jakich należy przede wszystkim możliwość zobaczenia na własne oczy tego, co zrodziło się wiele lat temu w sercu i umyśle, rodzi pytania, zadawane przez niejedną obecną tu dziś osobę. Czy można czcić Boga bez poświęconych Jego kultowi murów świątyni i sanktuariów? Czy niemałe nieraz nakłady na budowę i upiększanie miejsc świętych nie należałoby przeznaczyć dla ubogich i potrzebujących? Czy kościoły wznoszone w naszych czasach nie pozostaną niedługo puste? Odpowiedzią na te pytania jest dom Boży, w którym sprawujemy dzisiaj święte obrzędy. W jego centrum znajduje się ołtarz przypominający nam o najważniejszych prawdach chrześcijaństwa. Stół ołtarzowy uświadamia nam przede wszystkim to, że Boga rozpoznajemy, podobnie jak uczniowie z Emaus, przy

łamaniu chleba. Nie można zatem Boga poznać, jeśli się z Nim razem nie zasiada do jednego stołu, otwierającego nas komunikacyjnie na intymną więź z Jego Osobą. Dzięki temu jesteśmy w stanie przybliżyć się do tajemnicy o Jezusie Chrystusie Synu Bożym, który, jak mówi św. Paweł: *Istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca* (Flp 2, 6-11). Uznanie Chrystusa za Pana ma swoje konsekwencje nie tylko w przywiązaniu do wartości chrześcijańskich, ale także w sposobie ich wyznawania. Mądrością Kościoła było od wieków szerzenie kultu Bożego w wielu formach, przypisanych często do wrażliwości konkretnych społeczności, kultur i narodów, do których dotarło chrześcijaństwo. W Polsce, dołączającej do grona wyznawców Chrystusa ponad tysiąc lat temu, wiara od początku wystawiana była na próbę konfrontacji z jej przeciwnikami. Dlatego też karty polskiej historii nad wyraz często opisują czyny parających się rzemiosłem wojennym wojowników, aspirujących do miana rycerzy Chrystusowych. *Miles christianus* bardzo szybko stał się wzorcem osobowym polskiego rycerstwa. Siłą tego wzorca było połączenie charakterystycznej dla życia monastycznego walki duchowej oraz walki fizycznej z wrogiem stającym na bitewnych polach. Do rycerskiego stanu wybitni kaznodzieje polskich królów kierowali swoje rozpoznawalne do dziś dzieła. Wystarczy wspomnieć *Żołnierskie nabożeństwo* Piotra Skargi. Dla chrześcijaństwa w Polsce walka za wiarę stanowić zaczęła przez lata rozkwitu Rzeczypospolitej, jak i w czasach utraty niepodległości, jeden z najważniejszych wyznaczników polskiego katolicyzmu.

A gdy upadek wielkich imperiów po I wojnie światowej zdawał się zagrażać chrześcijańskiemu Zachodowi, papież Pius XI ogłosił encyklikę *Quas primas*, o ustanowieniu święta Naszego Pana Jezusa Chrystusa Króla, aby dać jasny sygnał i kierunek do odkrywania istoty królestwa Bożego na ziemi. Od tej chwili królujący Chrystus zdawał się po raz kolejny wzywać pod swoje sztandary tych wszystkich, którzy wybrali trudną drogę duchowej walki, a przez to także moralnej odnowy. Bardzo szybko zastępy Jego nowych rycerzy stanęły w szeregu, aby zmanifestować, że tylko poprzez zmagania mające na celu udoskonalenie siebie samego możliwe jest zachowanie tego, co najwartościowsze,

i co gwarantuje osiągnięcie życia wiecznego. I nie chodzi tu jedynie o cele stawiane sobie przez jednostkę, ale także, a może przede wszystkim przez całe wspólnoty, w tym zwłaszcza wspólnoty narodowe. Dlatego też tak ważne jest dla nas przesłanie Rozalii Celakówny, związane z przyszłością polskiego narodu. To z jej inspiracji powstało dzieło, na jakie dziś patrzymy. Jeśli zatem zapyta ktoś, czy słowa skromnej mistyczki mają swoją moc, może spojrzeć na ich ucieleśnienie.

Od okalających ołtarz murów ustronńskiej świątyni, malowideł, figur, wykutych w granicie liter, ważniejsze jest jednak to, co składa się na siłę wyrazu tych świadectw ludzkiego zaangażowania i pracy. Ja sobą samym zaświadczyć mogę, jak bardzo wiara potrafi zmieniać ludzkie życie i jakie szczęście może osiągnąć człowiek obdarzony Bożą łaską. Pragnę, aby doświadczenie przebywania w tym miejscu było dla wszystkich tu dziś zgromadzonych zaczynem refleksji nad sensem królowania Chrystusa. To Jemu ja i moi bliscy powierzyliśmy swoje życie. To On przemawia do wszystkich przybywających do tej świątyni i modlących się na tym wzgórzu. Jego figura wyniesiona wysoko w górę jest znakiem tryumfu tego co nieśmiertelne, znakiem nadziei dla współczesnego świata. Niech wokół królującego Chrystusa gromadzi się coraz więcej mężnych rycerzy, znajdujących w Nim siłę do walki z własnymi słabościami oraz broniących tego wszystkiego, za co ginęli nasi przodkowie, wypowiadając przed śmiercią pragnienie wejścia do Jego chwały na wieki.

Króluj nam, Chryste! Amen.

Kościół Jezusa Chrystusa Króla w Ustroniu-Zawodziu i Pomnik Jezusa Chrystusa Króla znajdujący się przy nim.

PROF. DR HAB. INŻ. ANDRZEJ FLAGA
PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU OGÓLNOPOLSKIEGO
DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

XXV LAT DZIAŁALNOŚCI ZRZESZEŃ INTRONIZACYJNYCH JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA W POLSCE

1. WSTĘP

Korzenie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla sięgają początków stworzenia i akt ten znajduje uzasadnienie w całym Objawieniu. Na kartach Ewangelii obserwujemy ciągle sprzeciw wobec władzy Jezusa Króla, trwający aż po dzień dzisiejszy. Państwo laickie odrzuca władzę Jezusa Króla.

Polska była i jest państwem katolickim. Naród katolicki ma prawo należeć do Jezusa Chrystusa. Skoro Chrystus jest Panem i Królem, to naszym obowiązkiem jest to potwierdzić w duchu wiary i posłuszeństwa Bogu. Tym bardziej, że z takim żądaniem skierowanym do Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny wystąpił sam Pan Jezus: *Sprawiedliwość Boża chce ukarać ten Naród za grzechy, zwłaszcza za grzechy nieczyste, morderstwa i nienawiść. Jest jednak ratunek dla Polski, jeśli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez Intronizację, nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym państwie z rządem na czele. To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga* (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

Walka z Lucyferem i jego zastępcami spod znaku „kielni i gwiazdy”, z burzycielami panowania Jezusa Króla nad narodami ochrzczoneymi, rozpoczęta w XVIII wieku, trwa do dziś i coraz bardziej nasila się. Trzeba nam więc dziś z całą mocą wyznać wiarę podobnie jak św. Piotr: *Ty jesteś Król, Syn Boga Żywego* (Mt 16,16) i wiarę św. Paweł: *Trzeba, ażeby On królował* (1 Kor 15,25). Mocą tej wiary, po dokonaniu Aktu Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce należy całkowicie poddać się pod Jego władzę. Wielokrotnie Pan Jezus oświadczył Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie, że tylko w tym Akcie jest ratunek i ocalenie dla skolataney i spętanej złem naszej Ojczyzny i całej ludzkości.

Aby osłabić działania grup i organizacji pragnących intronizować Osobę Jezusa Chrystusa w Polsce, przypisuje się im często intencje czysto polityczne, wyrażając w podtekście przekonanie, że wykorzystują oni Intronizację dla osobistych korzyści politycznych.

Słowo „intronizacja” – wyniesienie na tron – wyraża dwa akty: akt ustanowienia króla oraz akt oddania się pod jego władzę. Intronizacja dotyczy także, i przede wszystkim, Pana Jezusa. Wyznajemy bowiem, że Jezus jest Królem Wszechświata, a więc Władcą nie tylko wszystkich ludzi i narodów, ale także Panem (Królem) całego stworzenia. Jego władanie jest absolutne: *Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi* (Mt 28,18). Jest więc najwyższym i *de facto* jedynym Władcą: *Królem królów i Panem panujących* (por. Ap 19,16).

W państwie katolickim wolność religijna jest prawdziwie respektowana, gdyż władza polityczna podlega Prawu Bożemu, a państwo posłuszne jest nauce Chrystusa, zgodnie z którą szanowana jest wolność człowieka. Intronizacja to dobrowolne uznanie, przez władzę świecką i duchowną naszego kraju, **duchowego panowania nad nią Jezusa Króla**. W Intronizacji nie chodzi więc o zastąpienie obecnej władzy w Polsce fizycznym panowaniem Jezusa Króla, ale tylko o duchowe podporządkowanie się Jego władztwu. Inaczej mówiąc, aby wszelka władza w Polsce była sprawowana zgodnie z przykazaniami Bożymi.

Jednakże w odniesieniu do Pana Jezusa możemy mówić o Intronizacji w znaczeniu tylko częściowym. Jezus otrzymał bowiem godność królewską od Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, tzn. Jezus jest Królem niezależnie od woli człowieka. Natomiast od każdego człowieka i od każdego narodu zależy, czy dobrowolnie uzna królewską godność

Chrystusa i czy podporządkuje się Jego władzy – zgodnie z podarowaną nam wcześniej przez Pana Boga wolnością wyboru.

W listopadzie 2021 r. mija 25. rocznica działalności różnych ruchów/grup/wspólnot/stowarzyszeń/organizacji intronizacyjnych w Polsce – zwanych dalej zrzeszeniami intronizacyjnymi. Niniejsza publikacja nie przedstawia szczegółowo działalności różnych zrzeszeń intronizacyjnych ani też nie dokonuje szczegółowej analizy i oceny działań tych zrzeszeń w kontekście głównego nurtu ich aktywności jakim jest Intronizacja Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Liderzy tych zrzeszeń intronizacyjnych najpierw aktywnie współpracowali z Zespołem ds. Ruchów Intronizacyjnych Konferencji Episkopatu Polski, kierowanym przez bpa Andrzeja Czaję, a następnie utworzyli Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, owocnie współpracujące z delegatem Konferencji Episkopatu Polski bp. Stanisławem Jamrozkiem.

Proklamacja *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach 19.11.2016 r., łącznie z ponowieniem tego Aktu w niedzielę 20.11.2016 r. w kościołach katolickich w Polsce, było niewątpliwie wydarzeniem historycznym i najważniejszym w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Niniejsze opracowanie przedstawia proces intronizacyjny w Polsce w ostatnich 25 latach w pięciu charakterystycznych okresach tego procesu.

2. KRÓTKIE KALENDARIUM WYDARZEŃ DOTYCZĄCYCH ROZALII CELAKÓWNY DO MOMENTU OTWARCIA JEJ PROCESU BEATYFIKACYJNEGO 05.11.1996 R.: OKRES 1937-1996

- ◆ 1937-1939: przeżycia mistyczne Rozalii Celakówny związane z misją przekazaną jej przez Pana Jezusa;
- ◆ 1939-1944: próby wypełnienia misji Intronizacji Pana Jezusa i schyłek doczesnego życia Rozalii;
- ◆ 12/13 września 1944 – Rozalia Celakówna umiera w szpitalu w opinii świętości; na Cmentarz Rakowicki prowadzą ją liczni wierni wraz z duchowieństwem i Siostrami Szarytkami; jej grób od tej pory jest czczony przez wiernych Intronizacji, którzy otrzymują wiele łask od Pana Boga;
- ◆ 1949: o. Zygmunt (Kazimierz Dobrzycki), ostatni spowiednik Rozalii, zaczyna gromadzić prywatne zeznania o jej życiu i cnotach oraz podziękowania za łaski i cudowne ozdrowienia (zmień na uzdrowienia!) otrzymane za jej wstawiennictwem;
- ◆ 1964-1976: o. Zygmunt podejmuje oficjalne starania o otwarcie procesu informacyjnego Rozalii Celakówny, wsparte przez księży proboszczów z rodzinnej miejscowości

Rózi Jachówki i z okolic (ks. kan. Jana Sidelko, ks. kan. Klemensa Niegłosa i ks. prał. Józefa Motykę), a także dawnego spowiednika Rózi o. Władysława Całkę CSsR; starania te pozostały bezskuteczne, a po śmierci o. Zygmunta w 1976 r. uległy spowolnieniu;

- ◆ Lata osiemdziesiąte – 1996: na fali solidarnościowych przemian próby społeczeństwa polskiego o otwarcie procesu Rozalii Celakówny nabierają nowego rozpędu. Ojciec Tadeusz Kiersztyn SJ wraz ze współpracownikami i Fundacją Serca Jezusa zgromadził i opracował komplet dokumentów do otwarcia procesu kanonizacyjnego Rozalii Celakówny;
- ◆ 5 listopada 1996 r. – uroczysta sesja otwierająca proces kanonizacyjny Rozalii pod przewodnictwem ks. kard. Franciszka Macharskiego, Metropolity Krakowskiego.

Tę datę uznajemy za początek działalności ruchów intronizacyjnych w Polsce.

Służebnica Boża Rozalia Celakówna, heroiczna pielęgniarka Szpitala św. Łazarza w Krakowie, jest kandydatką na ołtarze. To jej Pan Jezus najpełniej objawił misję dziejową Polski i wolę swego Najświętszego Serca, aby właśnie w Polsce – a następnie za przykładem Polski w całym świecie – dokonać jak najszybciej Intronizacji Chrystusa Króla, przywracając tym samym godność królewską Zbawicielowi świata należną mu ze swej istoty, tak bardzo pomniejszoną i zapomnianą, a nawet wyśmianą czy wykpioną przez współczesnych ludzi.

3. OKRES 1996-2012

W tym okresie działały różne zrzeszenia intronizacyjne, w tym szczególnie:

- ◆ Ośrodek szczyglicki, kierowany przez o. Tadeusza Kiersztyna (Fundacja Serca Jezusa, Wspólnota św. Klaudiusza, Stowarzyszenie „Róża” Przyjaciół Rozalii Celakówny);
- ◆ Wspólnota Dzieł Intronizacji NSPJ;
- ◆ Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla;
- ◆ Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ Stronnictwo „Polska Racja Stanu”;
- ◆ Stowarzyszenie Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski.

Zrzeszenia te podejmowały wiele wspólnych działań formacyjnych, opraco-

Sł. B. Rozalia Celakówna – Apostołka Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce

wały wiele apeli, stanowisk, listów, materiałów drukowanych, przesłanych następnie do wszystkich członków KEP, prezydentów, premierów, ministrów, posłów, senatorów, proboszczów. Zorganizowano też wiele wspólnych spotkań i Marszy dla Jezusa Króla Polski.

Działania te zostały najobszerniej przedstawione w Biuletynie *Samorządna Polska* Nr 11, Wydanie Jubileuszowe: *Zmagania o Polskę Chrystusową*, Kraków 2011, w którym na 240 stronach A4 ukazane są 10-letnie starania o należne miejsce dla Jezusa Chrystusa Króla w naszym Narodzie i Państwie.

Okładka przednia (a) i tylna (b) Biuletynu *Samorządna Polska* Nr 11, Wydanie Jubileuszowe: *Zmagania o Polskę Chrystusową*, Kraków 2011.

Środowiska narodowo-ludowo-patriotyczne i katolickie związane z Ruchem Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” i Stronnictwem „Polska Racja Stanu” – zorganizowały siedem ogólnopolskich wielotysięcznych Marszy dla Jezusa Króla Polski, kolejno w: Warszawie 13.09.2009 r., Krakowie 8.05.2010 r., Warszawie 19.10.2010 r. (największy jak dotąd Marsz z udziałem około 8000 uczestników), Lublinie 9.11.2010 r., Wrocławiu 19.03.2011 r., Gdańsku 27.05.2012 r. i Warszawie 12.09.2015 r.

Marsze dla Jezusa Króla Polski były wielką manifestacją wiary i przynależności ich uczestników do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana, Króla Polski w porządku duchowym. Były one zorganizowane z potrzeby serca, a udział w nich był dobrowolny. Ukazały one, jak wielkie jest zatroskanie Polaków o sprawę odnowy moralnej Narodu Polskiego. Udział w Marszach podejmowany był z pobudek duchowych, a nie politycznych czy partyjnych. Był on wyrazem niezadowolenia z powodu niezrozumienia spraw Intronizacji przez wiele osób duchownych i świeckich oraz napotkanych dużych trudności w tym względzie ze strony różnych środowisk.

Uczestnicy Marszów to osoby głęboko przekonane o tym, że **jedynym i najważniejszym programem, mającym na celu ocalenie naszej Ojczyzny, jest Intronizacja Jezusa Chrystusa na duchowego Króla Polski**. Pan Jezus objawiając się Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie określił swe żądanie, aby **Intronizacja była dokonana przez władze duchowne, państwowe i cały Naród**. Wtedy spełni się głębokie pragnienie płynące z naszych serc, aby Polska stała się Królestwem Jezusa i Maryi. Poprzez Marsze sprawą Intronizacji zainteresowano wiele środowisk w całym kraju. Zyskano wielu zwolenników, ale również ujawnili się przeciwnicy w kręgach świeckich i duchownych, którzy albo nie rozumieją idei Intronizacji, albo reprezentują obóz wrogi Polsce i Bogu.

Marsze dla Jezusa Króla Polski ukazały, że najważniejszą Polską Racją Stanu jest uznanie przez Naród, władze świecką i duchowną Jezusa Chrystusa jako duchowego Króla Polski. Osoby i grupy ludzi, które dokonały Intronizacji, będą zdolne do przeprowadzenia koniecznych reform w kraju zgodnie z zasadami:

- ◆ W Polsce prawo Boże musi być nadrzędne nad prawem stanowionym;
- ◆ Wszyscy obywatele muszą mieć udział w dobrach naturalnych i wypracowanych;
- ◆ Zgodnie z aktem stwórczym Boga, musi być poszanowana godność i wolność osobista i narodowa.

Marsze te ukazały również, że w tej dziejowej walce o Polskę Chrystusową, a zarazem o uwolnienie Europy od antychrześcijańskich struktur zła, istnieje pilna potrzeba zjednoczenia narodowego wokół tronu Jezusa Króla Polski. Polska bogata duchowo, może uratować Europę od topieli niewiary i niemoralności. Największym bogactwem Polaków jest duchowe Królestwo Jezusa i Maryi.

4. OKRES 2012-2016

W 2012 r. Komisja Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski podjęła wysiłek bliższego poznania poszczególnych ruchów intronizacyjnych i analizy treści, które głoszą. Wyniki współpracy tego Zespołu z ówczesnymi zrzeszeniami intronizacyjnymi liderzy tych zrzeszeń ocenili jako wysoce niezadowolające. Dlatego też w 2013 r. biskupi dokonali reorganizacji dotychczasowego Zespołu KEP ds. Społecznych Aspektów Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, działającego od 2006 r. pod kierunkiem abpa Mariana Gołębiowskiego, i powołali do istnienia Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych, do którego oddelegowali najpierw 7,

a później 10 biskupów, w tym 2 arcybiskupów, do dialogu i prac z przedstawicielami ruchów intronizacyjnych, gotowych do współpracy z tym Zespołem. Przewodniczył Zespołowi bp. Andrzej Czaja, ordynariusz opolski i przewodniczący Komisji Nauki Wiary KEP.

Duży postęp w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce od początku 2015 r. był wynikiem współpracy dwóch zespołów: Zespołu Konfe-

rencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych (w skrócie Zespołu KEP) – któremu przewodniczył bp Andrzej Czaja – i Zespołu Przedstawicieli Ruchów/Grup/Wspólnot Intronizacyjnych w Polsce (w skrócie Zespół Przedstawicieli). Efektem prac tych Zespołów było między innymi:

- ◆ Przygotowanie treści *Aktu Intronizacyjnego*;
- ◆ Opracowanie i wydanie *Nowenny przed Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, odprawionej w niemal wszystkich parafiach Kościoła katolickiego w Polsce. Wydawca: Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych, Opole 2016 r.;
- ◆ Opracowanie i wydanie *Modlitewnika Czcieli Chrystusa Króla – Króluj nam, Chryste!* Opracowanie: ks. prof. Marek Chmielewski. Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża, Opole 2016 r.;
- ◆ Opracowanie i wydanie *Modlitewnika Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla*. Opracowanie: Zespół Wspólnot Intronizacyjnych Diecezji Bielsko-Żywieckiej. Wydawcy: Adam Kędziński oraz Offsetdruk i Media Sp. z o.o. Bielsko-Biała 2014 r.;
- ◆ Opracowanie *Komentarza do Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*;
- ◆ Opracowanie różnych materiałów formacyjnych i materiałów do katechez związanych z Intronizacją, np.:
 - zbioru 31 rozważań przybliżających poszczególne zagadnienia poruszone w Akcie, pt.: *Jezus Chrystus naszym Królem*, Piotr Pikuła, Stowarzyszenie „Róża”, Kraków, 2016 r.,
 - *Poddany Chrystusa Króla w pracy i środowisku zawodowym*, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bojarski,
 - *Nauczanie Papieży i Ojców Kościoła odnośnie Jezusa Chrystusa Króla*, Jan Łopuszański;

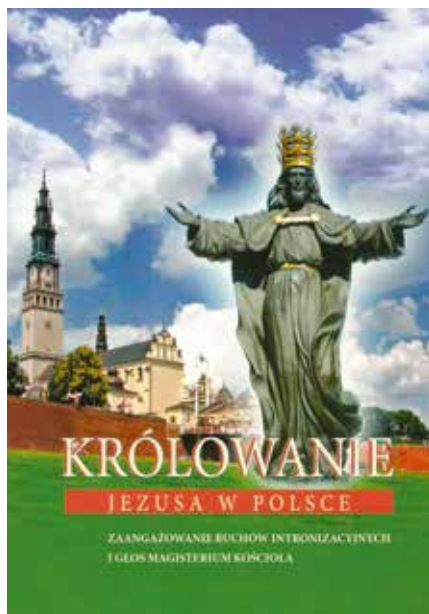

Modlitwa na zakończenie drugiego zebrania Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych z liderami ruchów, grup i wspólnot intronizacyjnych z różnych stron Polski – Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski, Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa, 10.06.2015 r. – w środku bp Andrzej Czaja, przewodniczący Zespołu KEP

– *Bóg zakrólował*, Fundacja Serca Jezusa i Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2017 r.

- ◆ Opracowanie i wydanie śpiewnika intronizacyjnego z zapisem nutowym i harmonizacją pt.: *Hymny i pieśni ku Czci Jezusa Chrystusa Króla*, w którym zebrano najwięcej jak dotąd takich hymnów i pieśni. Wybór, opracowanie i redakcja: Andrzej Flaga, Ziemowit Pawlisz. Wydawca: Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, Kraków, 2016 r.
- ◆ Opracowanie i wydanie materiałów w formie książkowej z Ogólnopolskiego Sympozjum Sprawozdawczo-Naukowego: *Królowanie Jezusa w Polsce – zaangażowanie ruchów intronizacyjnych i głos Magisterium Kościoła*, które odbyło się na Jasnej Górze 10.10.2015 r. Redakcja: ks. dr Joachim Kobienia, prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga. Wydawcy: Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” i Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla, Kraków – Ustroń 2016 r. Głównym inicjatorem i organizatorem Sympozjum był RORZ „Samorządna Polska”. Patronat nad tym Sympozjum objął Zespół KEP, kierowany przez bpa Andrzeja Czaję. Współorganizatorami Sympozjum byli Archidiecezja Częstochowska i Ojcowie Paulini. Uważamy, że było to doniosłe wydarzenie w całym procesie intronizacyjnym w Polsce. Po raz pierwszy miał miejsce publiczny, autentyczny dialog reprezentantów strony kościelnej i działaczy świeckich, pragnących Intronizacji Pana Jezusa w Polsce, zgodnie z przekazem otrzymanym przez Sł. B. Rozalię Celakównę.

Także całość obrad została zamieszczona w Internecie. Każdy mógł ocenić zarówno sprawy uzgodnione przez obie strony, jak i kwestie sporne dotyczące Intronizacji. Ponadto wszyscy uczestnicy Sympozjum otrzymali także Biuletyn „Samorządna Polska” Nr 13: *O Intronizację Jezusa Chrystusa Króla Polski w 1050. rocznicę Chrztu Polski. Apel Ruchu Obrony Rzeczypospolitej*

„*Samorządna Polska*” do władz duchownych i świeckich oraz wiernych Kościoła katolickiego w Polsce. Kraków, październik 2015 r. Sympozjum to było przełomowe, gdy chodzi o późniejsze stanowiska i decyzje Episkopatu Polski w sprawie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

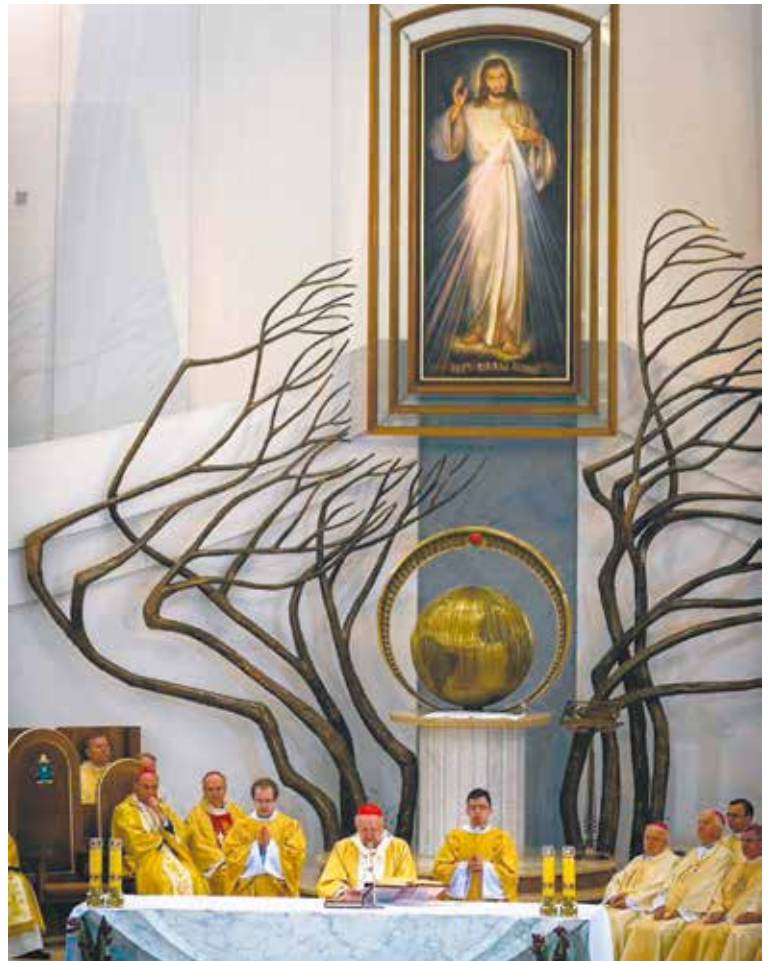
Jak z tego niepełnego zestawienia widać, owoce pracy obydwu Zespołów są ogromne i zapewne bez asystencji Ducha Świętego byłyby nieosiągalne. Dziękujemy Episkopatowi Polski, że dla dokonania tego dzieła powołał m.in. specjalny Zespół KEP pod kierunkiem bpa Andrzeja Czai, któremu wyrażamy szczególne podziękowanie za wielki trud, talent i osobistą kulturę prowadzenia całej tej niezwykle trudnej sprawy. W pracach Zespołu KEP szczególnie wyróżniali się – naszym zdaniem – następujący jego członkowie: abp Andrzej Dziega, abp Wacław Depo, bp Jacek Jezierski, bp Piotr Greger, ks. prof. Marek Chmielewski, ks. dr Joachim Kobienia. Wszystkim im oraz pozostałym członkom Zespołu KEP składamy serdeczne *Bóg zapłać!*

Na wniosek Zespołu Przedstawicieli, Konferencja Episkopatu Polski powołała dwóch biskupów

– delegatów Konferencji Episkopatu Polski ds. Intronizacji/kultu Jezusa Chrystusa Króla w Polsce, którzy są moderatorami kościelnymi ruchów, grup i wspólnot intronizacyjnych w Polsce. Są nimi: bp Stanisław Jamrozek i bp. Damian Muskus.

W dniu 19.11.2016 r. w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach, w przeddzień Święta Chrystusa Króla, na zakończenie Roku Świętego Miłosierdzia, z udziałem najwyższych władz kościelnych i państwowych oraz 200 000 wiernych, proklamowany został Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny i Państwa Polskiego (w skrócie Akt Intronizacyjny). Władzę duchowną reprezentowało 50 pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce w asyście 1000 kapłanów. Władzę świecką reprezentował prezydent Andrzej Duda, członkowie rządu i parlamentu.

JUBILEUSZOWY AKT
PRZYJĘCIA JEZUSA
CHRYSTUSA ZA KRÓLA
I PANA, BAZYLIKA
BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA,
19 XI 2016 R.

To historyczne wydarzenie uznajemy za najważniejsze w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa, duchowego Króla i Pana naszego Narodu i Państwa Polskiego. Jest ono porównywalne z Chrztem Polski, który trzeba uznać za pierwszą Intronizację Jezusa Chrystusa Króla w naszym Narodzie i Państwie Polskim.

Akt Intronizacyjny to nie deklaracja polityczna, a akt wiary – jest dobrowolnym zobowiązaniem podjętym przez władze duchowną i świecką oraz Naród Polski do przestrzegania przykazań Bożych w życiu indywidualnym, społecznym i państwowym. Akt ten, według zapewnień Pana Jezusa w przesłaniu skierowanym do Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, będzie wsparty łaską przemiany i odnowy moralnej w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim. Dokonana Intronizacja sprawia, że Polska katolicka i suwerenna jest uratowania od zagłady.

Mamy świadomość tego, że *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* nie kończy, ale jest początkiem dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim.

Konsekwencją Aktu Intronizacyjnego powinno być podjęcie wielkiej modlitwy, pokuty i pracy formacyjnej, dostosowanie prawa stanowionego do prawa Bożego, podjęcie różnorodnych zorganizowanych działań wszystkich Polaków – zarówno duchownych jak i świeckich – prowadzących do odnowy moralnej całego Narodu Polskiego, do naprawy Państwa Polskiego. Szczególna odpowiedzialność spoczywa tu, z natury rzeczy, na przywódcach duchowych i świeckich naszej Ojczyzny, na sprawujących władzę w Kościele i Państwie Polskim. Chcielibyśmy uczestniczyć w tych pracach w łączności z władzami duchowymi i świeckimi Kościoła i Państwa Polskiego.

5. OKRES 2016-2021: NAJWAŻNIEJSZE FORMY AKTYWNOŚCI DZIEŁA INTRONIZACJI

5.1. OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSYTA KRÓLA

5 lutego 2019 r. w Krakowie-Łagiewnikach odbyło się bardzo ważne zebranie Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych z Zespołem Przedstawicieli Zrzeszeń Intronizacyjnych, któremu przewodniczył Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych bp Stanisław Jamrozek. Na zebraniu tym między innymi:

- ◆ Przyjęto jednomyślnie podstawy założycielskie Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla (w skrócie Dzieła Intronizacji);
- ◆ Ukonstytuował się Komitet Założycielski Dzieła Intronizacji;
- ◆ Wybrano Radę Dzieła Intronizacji;

- ◆ Ze składu Rady wyłoniono Zarząd Dzieła Intronizacji;
- ◆ Podjęto pierwsze decyzje odnośnie do najważniejszych działań intronizacyjnych na najbliższe trzy lata (formacja duchowa, wydawnictwa, sympozja, kongres, budowa Pomnika Jezusa Chrystusa Króla, utworzenie i prowadzenie stałej strony internetowej Dzieła Intronizacji itp.).
Istotę i cel Dzieła Intronizacji można krótko scharakteryzować następująco:
- ◆ Dzieło Intronizacji ma na celu przede wszystkim wspólne działania, podejmowane w duchu ewangelicznej jedności na rzecz pogłębiania kultu Chrystusa Króla i szerzenia idei Jego królowania w Polsce;
- ◆ Każde z zrzeszeń intronizacyjnych objętych Dziełem Intronizacji zachowuje własny charyzmat, tożsamość i organizację, jednakże podejmując własne inicjatywy i działania na rzecz pogłębiania kultu Jezusa Chrystusa Króla oraz szerzenia idei Jego królowania w Polsce, respektuje fundamentalną zasadę jedności, jaka przyświeca Dziełu.
- ◆ Działalność Dzieła Intronizacji, która czerpie inspirację z prywatnych objawień Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, jest zgodna z Ewangelią i nauką Kościoła katolickiego, *Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* oraz Komentarzem do tego Aktu.

5.2. OBCHODY ROCZNICOWE PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO

Po Akcie Intronizacyjnym, przez kolejne lata miały miejsce obchody rocznicowe Aktu Intronizacyjnego w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach. Pierwsze dwa z nich były zorganizowane przez wspomniane zespoły intronizacyjne: Zespół KEP i Zespół Przedstawicieli. Pozostałe obchody były zorganizowane przez Dzieło Intronizacji. Z pierwszych trzech obchodów rocznicowych wydane zostały następujące książki – albumy, które wysłaliśmy m.in. do wszystkich Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce, wybranych Ojców Duchownych i Rządzących Polską:

- ◆ *Trzeba, aby Chrystus królował*. Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, ks. dr Joachim Kobienia, prof. Andrzej Flaga. Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2018 r.;
- ◆ *Niepodległa Polska Królestwem Chrystusa*. Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, prof. Andrzej Flaga, Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2019 r.;

ZARZĄD OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSYTA KRÓLA

- ◆ Andrzej FLAGA – przewodniczący,
- ◆ Barbara PASTERNAK – wiceprzewodniczący,
- ◆ Adam KĘDZIERSKI – wiceprzewodniczący,
- ◆ Piotr PIKUŁA – sekretarz,
- ◆ Alicja KONDRACIUK – skarbnik,
- ◆ Henryk GLINKOWSKI – członek,
- ◆ Anna KROGULSKA – członek.

RADA OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSYTA KRÓLA:

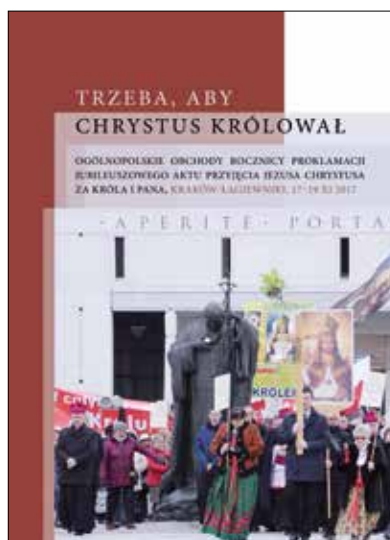
- ◆ bp dr Stanisław JAMROZEK – Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych;
- ◆ ks. prof. dr hab. Marek CHMIELEWSKI – konsultant Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych;
- ◆ ks. dr hab. Wojciech MEDWID – duszpasterz kultu Jezusa Chrystusa Króla w diecezji bielsko-żywieckiej;
- ◆ prof. dr hab. inż. Włodzimierz BOJARSKI – energetyk, ekonomista, analityk systemowy, przedstawiciel Stowarzyszenia „Jedność Narodu”;
- ◆ Stanisław CZARNOTA – działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii;

- ◆ prof. dr hab. inż. Andrzej FLAGA – przewodniczący Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ mgr inż. Henryk GLINKOWSKI – założyciel i były prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski;
- ◆ mgr Adam GŁODEK – prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski;
- ◆ mgr inż. Artur JASIŃSKI – warszawska grupa modlitewna intronizacyjna;
- ◆ mgr inż. Adam KĘDZIERSKI – organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, wydawca modlitewników, książek i materiałów formacyjnych dotyczących Dzieła Intronizacji;
- ◆ mgr Alicja KONDRACIUK – sekretarz Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ dr Anna KROGULSKA – prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturacja”;
- ◆ Halina NOWINA-KONOPKA – architekt, Porozumienie Polskie;
- ◆ Jan ŁOPUSZAŃSKI – prawnik, Porozumienie Polskie;
- ◆ mgr Barbara PASTERNAK – prezes Fundacji Serca Jezusa;
- ◆ mgr Piotr PIKUŁA – Prezes Stowarzyszenia „Róża”;
- ◆ Halina SZUSTAK – przewodnicząca Stowarzyszenia „Dom Ojczysty”, wiceprezes Legionu Małych Rycerzy Miłosiernego Serca Jezusowego, przedstawiciel Polonii z Chicago.

- ◆ *Królu nam Chryste!* Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, prof. Andrzej Flaga, Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2020 r.

Czwarta rocznica proklamacji Aktu Intronizacyjnego była obchodzona raczej skromnie z uwagi na pandemię koronawirusa.

Tegoroczne obchody 5. rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego mają inny charakter i formę. Właśnie dziś,

4.09.2021 r. odbywają się główne uroczystości rocznicowe w Ustroniu -Zawodziu, przy kościele pw. Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Najważniejszym punktem tego spotkania jest Eucharystia, poświęcenie Monumentu Aktu Intronizacyjnego – zawierającego wypisany na siedmiu kamiennych tablicach Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana – oraz uroczyste odnowienie Aktu Intronizacyjnego przed tym unikatowym monumentem. Tak więc po raz pierwszy w Polsce treść Aktu Intronizacyjnego jest trwale udokumentowana w postaci monumentu usytuowanego w bezpośrednim sąsiedztwie figury Jezusa Chrystusa Króla, na posesji kościoła w Ustroniu – Zawodziu. Z tej okazji wydana została specjalna publikacja: *Jezusowi Chrystusowi Królowi; Monument Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana w Ustroniu – Zawodziu; Modlitwy, pieśni, nowenna ku czci Jezusa Chrystusa Króla – Ustroń 2021 r.*

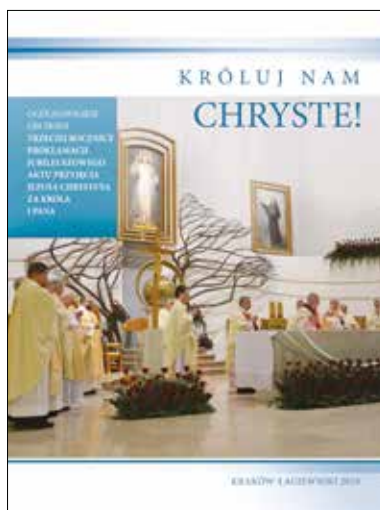
Zwieńczeniem obchodów 5. rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego będzie specjalna Eucharystia w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata w Bazylice Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach o godz. 12.

5.3. DZIAŁALNOŚĆ FORMACYJNA, INFORMACYJNA I ORGANIZACYJNA, NAWIĄZANIE WSPÓŁPRACY Z DUSZPASTERZAMI

Zrzeszenia intronizacyjne wchodzące w skład Dzieła Intronizacji i związani z nimi kapłani przygotowali wiele materiałów, które mogą stanowić realną pomoc dla tych, którzy chcieliby uczestniczyć i aktywnie włączyć się w Dzieło Intronizacji.

Na szczególną uwagę zasługuje tu – poza wymienionymi wyżej książkami–albumami – obszerny, znakomicie opracowany przez ks. prof. Marka Chmielewskiego oraz ładnie wydany przez pana Adama Kędzierskiego *Modlitewnik Czcieli Chrystusa Króla – Króluj nam Chryste!*, wydanie trzecie, Ustroń 2018 r., który został przesłany jako dar, między innymi do każdego biskupa, kurii i każdej parafii w Polsce oraz jest rozprowadzany przez zrzeszenia intronizacyjne i duszpasterstwa w diecezjach.

Po drugiej i trzeciej rocznicy Aktu Intronizacyjnego, w ten sam sposób zostały rozesłane broszurki zawierające teksty:

– Drogi Krzyżowej, jako pomoc dla duszpasterzy na Wielki Post, opracowane przez księży Wojciecha Medwida i Ryszarda Barglika-Markowskiego,

– homilie arcybiskupów Andrzeja Dzięgi i Józefa Michalika, które jasno określają zadania, jakie wynikają z Aktu Intronizacyjnego.

Coroczne sympozja w rocznicę Aktu Intronizacyjnego są okazją do rozstrzygnięcia Ogólnopolskiego Konkursu „Jezus Chrystus naszym Królem”, dedykowanego dzieciom i młodzieży.

Z myślą o dzieciach i młodzieży zostały opracowane konspekty katechez o Jezusie Królu dla wszystkich grup wiekowych, od przedszkola poczynając. Konspekty zostały przesłane do wszystkich kurii diecezjalnych do wykorzystania przez wydziały duszpasterskie i katechetów.

Ponadto, w ramach prac formacyjnych Dzieła Intronizacji zostały opracowane i wydane broszurki:

- ◆ *Jezus Chrystus naszym Królem* (Piotr Pikuła, Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2016, s.52) – zbiór 31 rozważań przybliżających poszczególne zagadnienia poruszone w Akcie Intronizacyjnym służących jako październikowe czytania różańcowe. Do rozważań dołączony jest tekst *Aktu*, komentarz do *Aktu* opublikowany przez KEP. Materiał zawarty w broszurce został zatwierdzony przez przewodniczącego Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych bpa Andrzeja Czaję;
- ◆ *Bóg zakrólował* (Fundacja Serca Jezusa, Kraków 2017, s.65) – zawierająca podstawowe informacje o historii procesu intronizacyjnego z tekstem *Aktu Intronizacyjnego* oraz komentarzem do tego *Aktu*;
- ◆ *Królewskie prawo miłości. Dekalog w życiu Apostołów Jezusa Króla* (Piotr Pikuła, Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2019, s.52) – zawierająca rozważania wprowadzające w tematykę poszczególnych przykazań Dekalogu w powiązaniu z *Aktem Intronizacyjnym*.
- ◆ *Królewskie znaki. Sakramenty w życiu Apostołów Jezusa Króla* (Piotr Pikuła, Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2020, s.79).

Z myślą o współpracy z duszpasterzami polskich parafii pod wezwaniem Chrystusa Króla przygotowujemy pomoce duszpasterskie, które wpisując się w liturgię ostatnich kilkunastu dni roku liturgicznego, służyć będą przygotowaniu do Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata (nowenna przed uroczystością), jak również pogłębieniu treści tej uroczystości z wprowadzeniem do Adwentu (oktawa po uroczystości).

Na dziś gotowa jest *Nowenna przed Uroczystością Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata*, którą opracował ks. prof. Marek Chmielewski. Współwydawcami Nowenny jest Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla i pan Adam Kędzierski. Została ona wysłana jako dar – podobnie jak wcześniej *Modlitewnik Czcieli Jezusa Króla – Króluj nam Chryste!* i dwie Drogi Krzyżowe – między innymi do każdego biskupa, kurii i każdej parafii w Polsce.

Jest to pierwszy tego rodzaju i zarazem nowatorski materiał do wykorzystania duszpasterskiego w ramach Eucharystii, aby jak najwięcej kapłanów i wiernych włączyło się w Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim w realizację postanowień Aktu Intronizacyjnego.

Oprócz tego dwa stowarzyszenia, wchodzące w skład *Dzieła Intronizacji*, tj. Stowarzyszenie „Róża”, z siedzibą w Krakowie, i Stowarzyszenie „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”, z siedzibą w Warszawie, za zgodą Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych i w oparciu o jego pismo, skierowane do Czcigodnych Księży Proboszczów, podjęły działania dotyczące tworzenia w parafiach grup szerzących królowanie Chrystusa Pana.

Do dziś ukazały się 3 Biuletyny Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla *Króluj nam, Chryste!*, a mianowicie:

- ◆ Biuletyn Nr 1 *Króluj nam, Chryste! Aby Jezus Chrystus Król był rzeczywiście Królem Narodu i Państwa Polskiego. Stan aktualny, uwarunkowania oraz prośby i oczekiwania dotyczące Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.* Kraków, wrzesień 2020;
- ◆ Biuletyn Nr 2 *Króluj nam, Chryste!* Wydanie przed Ogólnopolskim Kongresem Jezusa Chrystusa Króla: *W diecezjach i parafiach Króluj nam, Chryste!* Kraków, czerwiec 2021;
- ◆ Biuletyn Nr 3 *Króluj nam, Chryste! Dekalog ze św. Janem Pawłem II – Rekolekcje Polaków przed Ogólnopolskim Kongresem Jezusa Chrystusa Króla.* Kraków, wrzesień 2021.

Wszystkie wymienione wyżej materiały duszpasterskie – a także i inne związane z Dziełem Intronizacji – znajdują się np. na stronach internetowych:

- ◆ dzielointronizacji.pl – prowadzonej przez Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla;
- ◆ krolujnamchryste.pl – prowadzonej przez Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”.

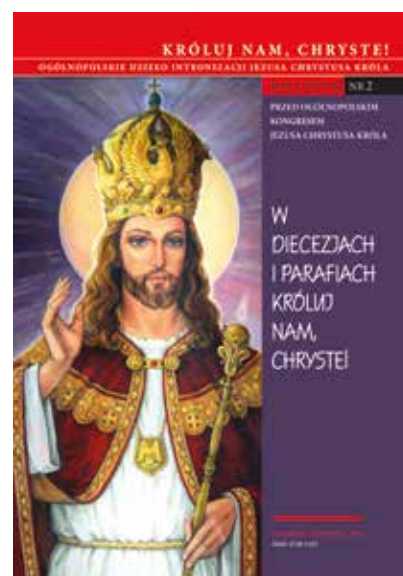
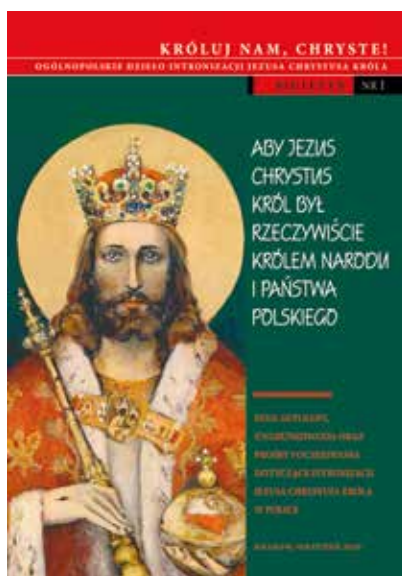
Można je już dziś wykorzystać w pracy duszpasterskiej i formacyjnej, w homiliach, katechezach, rekolekcjach, nabożeństwach, nauczaniu religii itp., przez biskupów, proboszczów, kapłanów, katechetów i katechetki oraz świeckich czcieli Jezusa Chrystusa Króla.

5.4. 10-DNIOWE REKOLEKCJE POLAKÓW PRZED OGÓLNOPOLSKIM KONGRESEM JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

Przed Ogólnopolskim Kongresem Jezusa Chrystusa Króla, w dniach 15-24.10.2021 r., w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach odbędą się 10-dniowe Rekolekcje Polaków, połączone ze specjalnym Nabożeństwem Ekspiacyjnym pod hasłem: *Realizacja Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim.*

Nauki rekolekcyjne będą głoszone codziennie przez 10 dni, podczas Eucharystii, przez różnych Księży Biskupów, którzy rozważać będą poszczególne wezwania Aktu Intronizacyjnego oraz praktyczną realizację tych wezwań w życiu narodowym, parafialnym, rodzinnym i indywidualnym.

Rekolekcje te są wydarzeniem bezprecedensowym w Kościele w Polsce. Dlatego też wydamy specjalny Biuletyn *Króluj nam, Chryste!*, który będzie także dostępny w wersji elektronicznej na tych właśnie stronach internetowych.

5.5. OGÓLNOPOLSKI KONGRES JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

W dniach 4-7 listopada 2021 r., w Warszawie, w Domu Technika NOT, ul. Czackiego 3/5 odbędzie się Ogólnopolski Kongres Jezusa Chrystusa Króla pod hasłem: *W diecezjach i parafiach: „Króluj nam, Chryste!” – realizacja Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego.*

Spodziewamy się, że obecny Kongres – podobnie jak I Międzynarodowy Kongres Chrystusa Króla, zorganizowany w Poznaniu w dniach 25-29 czerwca 1937 r. przez kard. Augusta Hlonda, Sługę Bożego i legata papieskiego na ten Kongres – będzie doniosłym wydarzeniem w życiu Kościoła katolickiego w Polsce, a jego implikacje duszpasterskie – szczególnie w parafiach, zakonach i zrzeszeniach katolickich związanych z kultem Jezusa Chrystusa Króla - będą znaczące.

Na zakończenie Kongresu, w niedzielę 7.11.2021 r., odbędzie się Orszak Jezusa Chrystusa Króla od Bazyliki Świętego Krzyża przez ul. Krakowskie Przedmieście do Archikatedry św. Jana Chrzciciela, gdzie o godz. 13.30 sprawowana będzie Eucharystia wieńcząca Kongres. Będzie to publiczne wyznanie i przyjęcie panowania Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim.

6. NASZE PROŚBY I OCZEKIWANIA WZGLĘDEM PASTERZY, DUSZPASTERZY I RZĄDZĄCYCH POLSKĄ

Nasze prośby i oczekiwania dotyczące Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce przedstawiliśmy obszernie w trzech Biuletynach.

- ◆ Biuletyn „Samorządna Polska” Nr 14: *Jezus Chrystus naszym Królem i Panem. Apel do Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce o opracowanie i przeprowadzenie długofalowemu programowi odnowy moralnej Narodu Polskiego wynikającemu z Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego.* Kraków, czerwiec 2018;
- ◆ Biuletyn „Samorządna Polska” Nr 15: *W całym Narodzie i Państwie Polskim Króluj nam, Chryste! Apel do Rządzących Polską o podjęcie działań legislacyjnych wynikających z Jubileuszowego Aktu Intronizacyjnego.* Kraków, czerwiec 2018;
- ◆ Wspomniany wcześniej Biuletyn *Króluj nam, Chryste!* Nr 1: *Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla: Aby Jezus Chrystus Król był*

rzeczywiście Królem Narodu i Państwa Polskiego. Stan aktualny, uwarunkowania oraz prośby i oczekiwania dotyczące Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Kraków, wrzesień 2020.

Biuletyny te otrzymał m.in. wszyscy Pasterze i niektórzy Ojcowie Duchowni Kościoła katolickiego w Polsce, Przedstawiciele Najwyższych Władz RP z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu na czele oraz Parlamentarzyści i Przywódcy partii politycznych.

Wysłaliśmy ponadto dwa obszerne listy do byłego (abp. Wiktora Skworca) i obecnego (bpa Andrzeja Czai) przewodniczącego Komisji Duszpasterstwa KEP. Na pierwszy z tych listów nie otrzymaliśmy odpowiedzi, odnośnie do drugiego listu mamy informację, że obecna Komisja Duszpasterstwa KEP podejmie ten temat. Tu przytoczę tylko zakończenie drugiego listu.

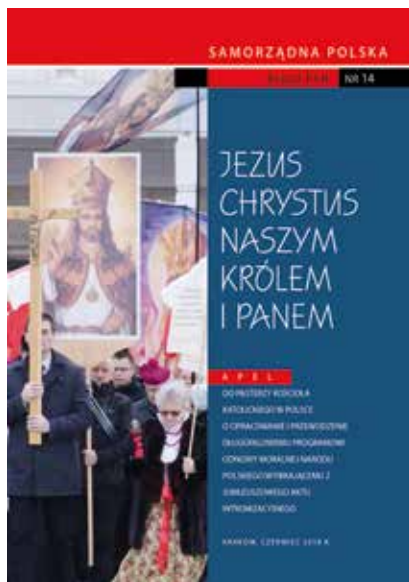
Dlatego też zwracamy się z gorącą prośbą do Ekscelencji - jako przewodniczącego Komisji Duszpasterstwa KEP – o opracowanie i wysłanie do wszystkich proboszczów oraz dyrektorów i redaktorów naczelnych katolickich środków społecznego komunikowania się specjalnego listu pasterskiego, w którym:

1. *Poinformuje się te osoby, jakie materiały duszpasterskie dotyczące Intronizacji zostały już opracowane oraz gdzie i w jaki sposób można z nich już dziś korzystać (zostały one wraz ze stronami internetowymi wymienione wyżej).*

2. *Zachęci się adresatów tego listu do praktycznego wykorzystania tych materiałów w pracy duszpasterskiej, edukacji, publikacjach, audycjach radiowych i telewizyjnych.*

3. *Podkreśli się ogromną rolę duszpasterską planowanego „Kongresu” oraz zachęci się do wzięcia w nim udziału przynajmniej jednego reprezentanta z każdej diecezji oraz parafii pod wezwaniem Jezusa Chrystusa Króla (jest takich parafii w Polsce około 150).*

Bylibyśmy ogromnie wdzięczni, gdyby taki list Ekscelencji został ponadto odczytany na niedzielnych Mszach św. w całej Polsce, możliwie w niedługim czasie po Kongresie.

Jakże ważną sprawą jest bowiem opracowanie ram długofalowego programu duszpasterskiego dotyczącego praktycznego wypełnienia zobowiązań zawartych w „Akcji Intronizacyjnej”. Bardzo cenne i jakże na czasie byłoby poświęcenie królowaniu Jezusa Chrystusa jednego z najbliższych rocznych programów duszpasterskich Kościoła katolickiego w Polsce, np. pod hasłem „Jezus Chrystus nasz Król i Pan”. Wskazane jest, aby program taki był rozwinięciem poszczególnych wersetów i wezwań Aktu Intronizacyjnego.

Ze swej strony zapewniamy o wsparciu merytorycznym tego przedsięwzięcia i modlitwie o jego liczne i dobre owoce.

Jednym z najważniejszych zadań po Kongresie będzie ustanowienie ogólnopolskiej kościelno-świeckiej struktury Dzieła Intronizacji w Polsce. Zachodzi zatem pilna potrzeba ustanowienia w diecezjach delegatów biskupów diecezjalnych ds. ruchów intronizacyjnych wokół których, w łączności ze swymi biskupami, będą mogli gromadzić się czciciele Chrystusa Króla i będą mogli organizować struktury kościelne i świeckie Dzieła Intronizacji.

Praktyczna realizacja głównego przesłania Kongresu: W diecezjach i parafiach: „Króluj nam, Chryste!” będzie bez tej struktury bardzo utrudniona. Ponadto struktura taka umożliwi lepszą i bardziej skuteczną aktywność Dzieła Intronizacji.

Przed nami jest także do zrealizowania ważne zadanie: wybudowanie Pomnika Jezusa Chrystusa Króla, Króla Narodu i Państwa Polskiego, oraz upamiętnienie historycznego wydarzenia intronizacyjnego. Dotychczasowe dwie próby podjęte kolejno w Tarnowie i w Krakowie – mimo przychylności prezydentów tych miast – nie uzyskały aprobaty poprzedniego biskupa tarnowskiego bpa Wiktora Skworca i obecnego metropolity krakowskiego abpa Marka Jędraszewskiego.

W 2033 r. obchodząc będziemy jubileusz dwóch tysięcy lat odkupieńczej śmierci Pana Jezusa. Bardzo wskazane byłoby wybudowanie z tej okazji Pomnika Jezusa Chrystusa Króla. Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla ma swoje przemyślenia, propozycje i własne koncepcje projektowe w tej kwestii.

Gdy chodzi o nasze prośby i oczekiwania kierowane do władz świeckich Narodu i Państwa Polskiego – opisane szerzej w trzech wspomnianych Biuletynach – to dotyczą one podjęcia pilnych działań ustawodawczych i wykonawczych wynikających z Aktu Intronizacyjnego, w szczególności:

- ◆ Kontynuacji transformacji ustrojowej zgodnie z Aktem Intronizacyjnym;
- ◆ Zmiany godła państwowego;
- ◆ Przyjęcia uchwały Sejmu RP uroczyste ustanawiającej Pana Jezusa Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: Jezus Król Polski;
- ◆ Umieszczenie w nowej Konstytucji RP stosownego zapisu o uznaniu Jezusa Chrystusa naszym Królem i Panem.

ZAKOŃCZENIE

Ten rok jest również rokiem beatyfikacji wielkiego Polaka, kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia, autora Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, Wielkiej Nowenny przed 1000-leciem Chrztu i związanej z nią peregrynacji wizerunku Matki Bożej Jasnogórskiej, która w ciągu ponad 20. lat objęła wszystkie parafie i wspólnoty Kościoła w Polsce. Ta wielka ogólnonarodowa modlitwa pomogła nam stopniowo przezwyciężyć zagrożenia totalitarnego systemu komunistycznego, powstrzymać i ograniczyć ateizację społeczeństwa. Jakże takiej ogólnospołecznej modlitwy potrzeba nam dzisiaj, bo czasy, w których żyjemy, są przełomowe, gdy chodzi o upadek wiary i moralności oraz kryzysy społeczno-ekonomiczne.

Błogosławiony kard. Stefan Wyszyński, Prymas Tysiąclecia

Wypełnijmy ślubowania jasnogórskie:

Przyrzekamy uczynić wszystko (...), aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, podanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym i społecznym (z Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, 26.08.1956 r.).

Idea ślubów jasnogórskich jest czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Maryi i Jezusa.** To pomoże wyzwolić się Kościołowi i w innych państwach świata.

W tym samym duchu objawił się Pan Jezus Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie:

Jasna Góra jest stolicą Maryji, przez Maryję przyszedł Syn Boży, by zbawić świat i tu również przez Maryję przyjdzie zbawienie dla Polski przez Intronizację. Gdy się to stanie, wówczas Polska będzie przedmurzem chrześcijaństwa, silną i potężną, o którą rozbijają się wszelkie ataki nieprzyjacielskie (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Wyznania z przeżyć wewnętrznych, WAM, Kraków 2007, s.207).

W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM – KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

Obchody 2. rocznicy proklamacji Aktu Intronizacyjnego w Krakowie-Łagiewnikach

MSZA ŚWIĘTA POD PRZEWODNICTWEM
KS. BPA STANISŁAWA JAMROZKA, DELEGATA KEP
DS. RUCHÓW INTRONIZACYJNYCH

KAPLICA ŚW. BRATA ALBERTA Z RELIKWIAMI
50 ŚWIĘTYCH

KS. PROF. DR HAB. MAREK CHMIELEWSKI
KONSULTANT DELEGATA KEP DS. RUCHÓW INTRONIZACYJNYCH

JUBILEUSZE KU CZCI CHRYSZTUSA KRÓLA

HOMILIA PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ

Króluj nam, Chryste!

Ekscelencjo, Najdostojniejszy Księżę Biskupie Stanisławie, czcigodni współbracia w Chrystusowym kapłaństwie, drodzy siostry i bracia, którym leży na sercu sprawa królowania Jezusa Chrystusa w Polsce i rozszerzanie Jego królestwa w naszej Ojczyźnie.

Gromadzi nas tu pięć jubileuszy, które przypadają w tym roku. Najpierw jest to 120-lecie urodzin Służebnicy Bożej Rozalii Celak, obdarzonej życiem mistycznym. Następnie 25-lecie działalności zrzeszeń intronizacyjnych Jezusa Chrystusa w Polsce, zainspirowanych pismami tejże Służebnicy Bożej. Dalej 15-lecie poświęcenia kościoła Chrystusa Króla Wszechświata w Ustroniu-Zawodziu i 10-lecie poświęcenia figury Chrystusa Króla przy tym kościele, a wreszcie 5-lecie proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, które miało miejsce 19 XI 2016 roku w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach.

Jest jeszcze jeden jubileusz, którego choć nie ma w oficjalnym programie dzisiejszej uroczystości, to nie można go nie zauważyć. Otóż przed miesiącem (3 sierpnia) były 75. urodziny pana Adama Kędziarskiego – fundatora i budowniczego kościoła, figury i okalających ją tablic. Przy okazji obchodów wymienionych jubileuszy także jemu należy się nasza wdzięczność i pamięć.

Czym jest jubileusz? To nie tylko okrągła miara minionych lat. Obchodzenie jubileuszu ma głębokie korzenie biblijne. Ludzie Starego Testamentu, zgodnie z opisem stworzenia świata przestrzegali siedmiodniowego tygodnia pracy, traktując ostatni dzień jako szabat – dzień odpoczynku, tak jak Bóg, który odpoczął po sześciu dniach stwarzania (por. Rdz 2, 2). Dla prawdziwego Izraelity szabat od początku miał bowiem znaczenie religijne.

Ideę cotygodniowego szabatu przeniesiono na rytm lat. Co siedem lat – jak podaje Księga Kapłańska (25, 3) – obchodzono „rok szabatowy”. Miał to być czas szczególnie poświęcony Bogu, w którym nie obrabiano ziemi, aby dać jej odpocząć od rodzenia płodów, a w związku z tym zwalniano niewolników zatrudnionych przy jej uprawie, co regulowały odpowiednie przepisy prawne (por. Wj 23, 10-13; Kpł 25, 1-28; Pwt 15, 1-6). Oprócz zwalniania niewolników w roku szabatowym, Prawo przewidywało darowanie wszelkich długów. Wszystko to czyniono na chwałę Boga Stwórcy i Pana.

Ideę szabatowego odpoczynku co siedem lat z polecenia Pana (por. Kpł 25, 10) zwielokrotniono i po siedmiu latach szabatowych obchodzono „szabat szabatów”, czyli jubileusz przypadający co pięćdziesiąt lat. Ogłaszano go w sposób bardzo uroczysty, m.in. przez trąbienie na specjalnych rogach i trąbach. Zdaniem biblistów właśnie od tych trąb, zwanych w Piśmie Świętym *jobel*, pochodzi nazwa „jubileusz”.

Przepisy dotyczące roku szabatowego miały zastosowanie również w odniesieniu do „roku jubileuszowego”, a w wielu przypadkach zwyczaj z nim związane były rozszerzone i obchodzone jeszcze bardziej odświętnie. Księga Kapłańska (25, 12) stanowi, że jubileusz to rzecz święta! Jedną z charakterystycznych praktyk roku jubileuszowego w Starym Testamencie było powszechne odzyskiwanie utraconej ziemi. Każdy Izraelita wchodził na nowo w posiadanie swej ojcowizny, jeśli ją sprzedał lub utracił i wskutek tego stał się niewolnikiem. Ziemi nie można było definitywnie stracić, gdyż należała do Boga. Izraelici nie mogli więc na zawsze pozostawać niewolnikami, ponieważ Bóg ich sobie „wykupił” na wyłączną własność, wyprowadzając z niewoli egipskiej.

W ten sposób – jak uczył św. Jan Paweł II w liście *Tertio millennio adveniente* – rok jubileuszowy w Starym Testamencie [...] przywracał równość między wszystkimi synami Izraela, otwierając nowe możliwości rodzinom zubożałym, które utraciły swe posiadłości, a nawet osobistą wolność. Bogatym natomiast rok jubileuszowy przypominał, że przyjdzie czas, gdy ich niewolnicy izraelscy znów będą im równi i będą mogli upomnieć się o swe prawa (nr 13).

W praktyce oznaczało to w tym czasie obowiązek hojnego wspierania potrzebujących, pojednania i przeproszenia, darowania wszelkich win, nawet zbrodniarzom. Rok jubileuszowy był zatem rokiem całkowitej amnestii wobec osób naruszających porządek życia publicznego. Służyło to przypomnieniu, że Bóg jest Panem – Królem wszystkiego i On ustanawia swój porządek, troszcząc się po swoim o wszystkich i o wszystko. Rok jubileuszowy miał służyć odnowie sprawiedliwości społecznej (TMA 13).

Był on nowym początkiem – czasem odrodzenia i przypomnienia, skąd człowiek wyszedł i dokąd podąża, a tym samym uznaniem królewskiej władzy Boga nad człowiekiem oraz wszelkim stworzeniem.

Przed chwilą w porządku chronologicznym wymieniałem pięć, a właściwie sześć jubileuszy: od najdłuższego do najkrótszego. Jednak kluczem do ich rozumienia, niejako ich zwieńczeniem, jest najmłodszy z jubileuszy, a mianowicie pięciolecie historycznego wydarzenia, jakim była proklamacja *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*. Przypomnijmy, że pięć lat temu Mszy świętej przewodniczył kard. Stanisław Dziwisz, przy udziale około 50 biskupów, niemal 1000 kapłanów i przynajmniej 150 tys. wiernych z całego kraju. Obecne były najwyższe władze Rzeczypospolitej z Panem Prezydentem Andrzejem Dudą na czele. Akt proklamował przed Najświętszym Sakramentem abp. Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

Było to wydarzenie historyczne na miarę III tysiąclecia. Z tej racji nieprzypadkowo dokonano tego aktu na zakończenie Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, ustanowionego przez papieża Franciszka i jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski.

Pierwszym w Polsce materialnym udokumentowaniem tego Aktu, porównywanego do Jasnogórskich Ślubów Prymasa Tysiąclecia z 1956 roku, są granitowe, monumentalne tablice, które poświęcimy po Mszy świętej. Siedem tablic – niemal jak tablice, na których Bóg wypisał Dziesięć Przykazań. Zawierają one pełne wiary zobowiązania, że jako naród chcemy być królestwem Chrystusa i Jego Matki, że chcemy respektować Dekalog i fundamentalne prawdy, które wynikają z Ewangelii.

A gdyby (nie daj Boże!) zaniechano przypominania tych zobowiązań zawartych w Jubileuszowym Akcie – które przecież nie są niczym innym, jak przejawem żywej, dojrzałej wiary każdego syna i córki tego narodu; gdyby niektórym wygodniej i opłacalniej byłoby przemilczać prawdę o Chrystusie Królu – to, mówiąc słowami Jezusa z Ewangelii Łukaszej, *te kamienie wołać będą!* (Łk 19, 40).

Nie możemy do tego dopuścić, aby w polskim narodzie i w życiu osobistym każdego z nas zapomniano, Komu chcemy służyć. O tym przypominają obchodzone przez nas jubileusze i te czytelne materialne znaki naszej wiary oraz należnej czci Jezusa Chrystusa Króla.

On jest naszym Panem – Królem naszych serc. Jemu chcemy być posłuszni we wszystkich wymiarach życia codziennego, rodzinnego, społecznego, gospodarczego i politycznego. Do tego przecież zobowiązaliśmy się uroczystym Jubileuszowym Aktem przed 5 laty.

W naszej historii wiele było takich uroczystych aktów, w których Polacy deklarowali swe przywiązanie do wiary świętej, poczynawszy od lwowskich ślubów króla Jana Kazimierza, przez akty oddania Najświętszemu Sercu Jezusa, Niepokalanemu Sercu Maryi czy Śluby Jasnogórskie. Wciąż jednak – niestety – musimy bić się w piersi ze skruchą z powodu ciągłych niewierności i niewypełnienia składanych przyrzeczeń. Trzeba wreszcie zmobilizować się i od deklaracji przejść do czynów. Święty Jakub Apostoł pisze bowiem, że wiara bez uczynków jest martwa sama w sobie (Jkb 2, 17).

Od 25 lat aktywne są ruchy intronizacyjne wiernych świeckich, które na różne sposoby podejmują inicjatywę na rzecz uznania Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Czas najwyższy, aby w obliczu inwazji bezbożnictwa, wszelkiego rodzaju wynaturzeń oraz odchodzenia od praw Boskich i praw natury, zjednoczyć siły pod sztandarem Chrystusa Króla w służbie Jego królestwa. To królestwo jest „w nas” i „pośród nas” (por. Łk 17, 21; 21, 31), dlatego jego budowanie, aktualizację trzeba przede wszystkim zacząć od siebie – od osobistego nawrócenia, od uczynienia swego serca tronem dla Króla. Tylko wtedy będziemy mieli nie tylko prawo, ale i skuteczne narzędzie napominania innych mocą świadectwa swego życia.

Nie chodzi więc o to, abyśmy tworzyli jakiś nowy ruch czy wymyślali nową formę pobożności, wyrażającą się w nowych wizerunkach Chrystusa. Lecz chodzi o to, aby każdy ochrzczony w Polsce na nowo przyjął łaskę wiary i ją wcielił w swe życie. Od tego bowiem zaczyna się budowanie królestwa Bożego, które przyzywamy w codziennym pacierzu, wołając w *Ojczyźnie naszej...: Przyjdź królestwo twoje*. Na tym też polega misja Kościoła, którym my wszyscy jesteśmy. Trwając w Kościele i żyjąc jego rytmem, w jedności z pasterzami – bo

taki porządek ustanowił Chrystus Król – i w jedności pomiędzy sobą, już przybliżamy królestwo Boże. Wszelkie natomiast spory o to, kto bardziej i lepiej czci Chrystusa albo czyja „intronizacja” jest prawdziwsza, niczemu nie służy, lecz jest jedynie diabelską dywersją w Kościele świętym i polskim narodzie.

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, proklamowany przed pięciu laty, to elementarz lub busola wskazująca, jak przekładać wiarę przyjętą na chrzcie świętym na życie codzienne Polaków i jak czynić Polskę królestwem Chrystusa. Już czas, aby po pięciu latach zaczęło się zmieniać nasze życie narodowe i społeczne, rzeczywistość naszych rodzin, parafii, środowisk pracy, przestrzeni publicznej.

Bóg w mocy Ducha Świętego za przyczyną Maryi Królowej Polski daje nam odpowiednie łaski do tego, abyśmy służyli sprawie Chrystusowego Królestwa. Nie

można dłużej marnować czasu i Bożych łask. Nadeszła chwila, aby przejść od słów do czynów, bo jak pisze autor Listu do Hebrajczyków: *Dziś gdy usłyszycie głos Boży, nie zatwardzajcie serc waszych* (3, 15).

To jest bowiem odpowiedzialność za naszą przyszłość. Może właśnie tu i teraz, na naszych oczach spełniają się prorocze słowa Piusa XI, który jako abp Achilles Ratti był nuncjuszem apostolskim w Polsce w dwudziestolecie międzywojennym). On to z okazji Międzynarodowego Kongresu ku czci Chrystusa Króla, zwołanego w Poznaniu w dniach 25-29 VI 1937 roku, wydał list apostolski *Quas ante annos* (z 3 V 1937), w którym czytamy: [...] *na tej polskiej ziemi kłaść będziecie podwaliny pod nowe opatrnościowe dzieła ku czci Chrystusa Króla*.

Jakże zobowiązujące nas słowa!

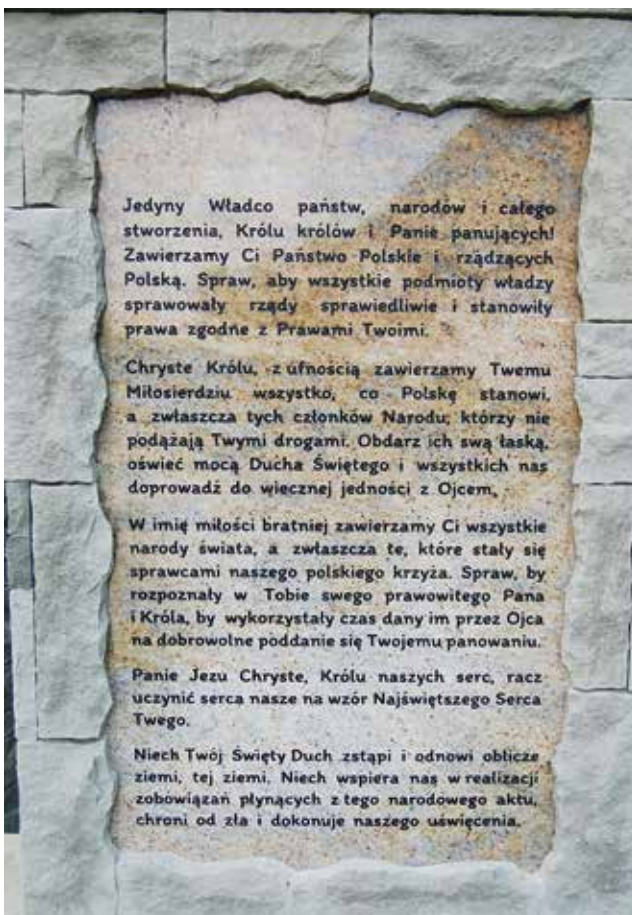
UROCZYSTE POŚWIĘCENIE MONUMENTU AKTU INTRONIZACYJNEGO WRAZ Z ODNOWIENIEM JUBILEUSZOWEGO AKTU PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSSTUSA ZA KRÓLA I PANA

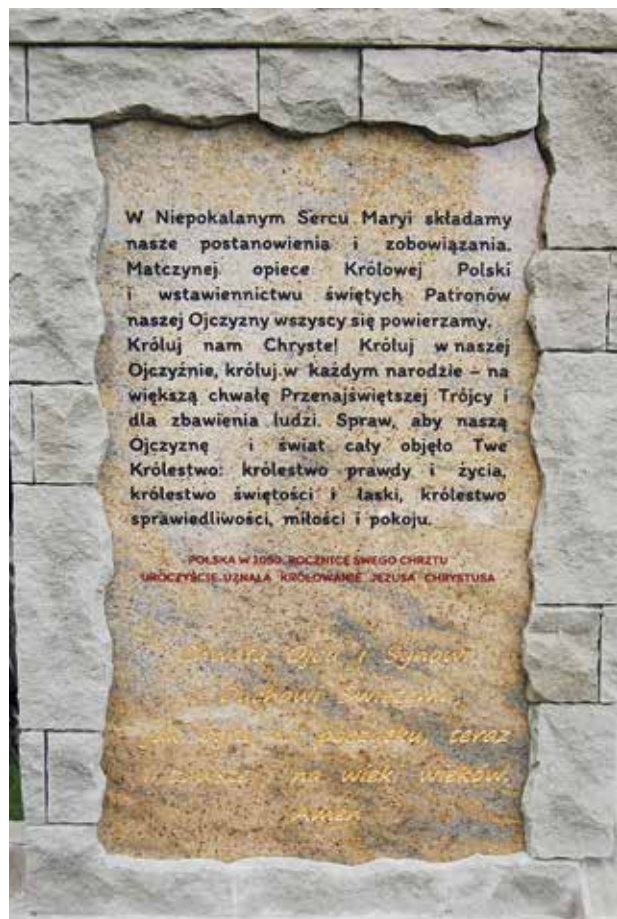
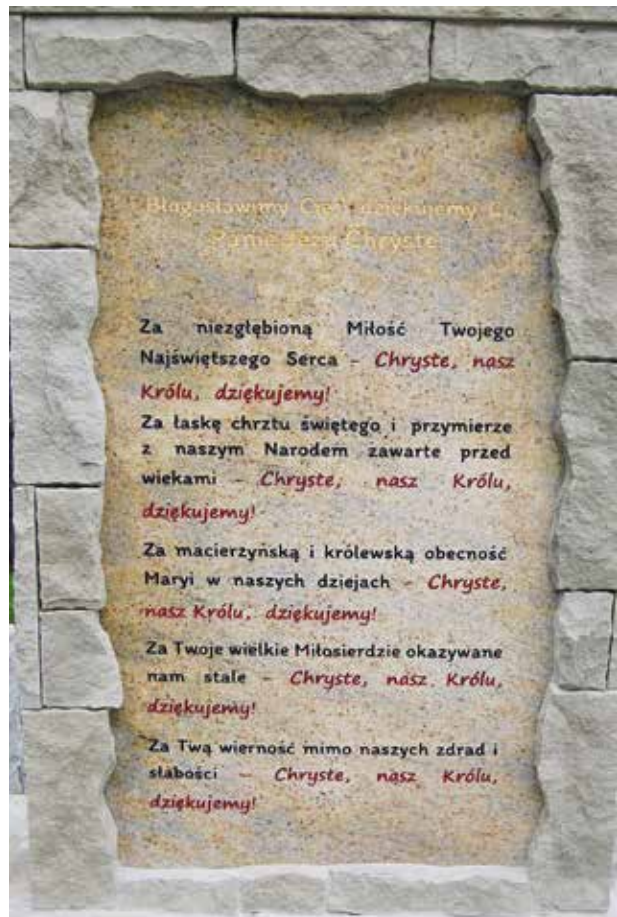
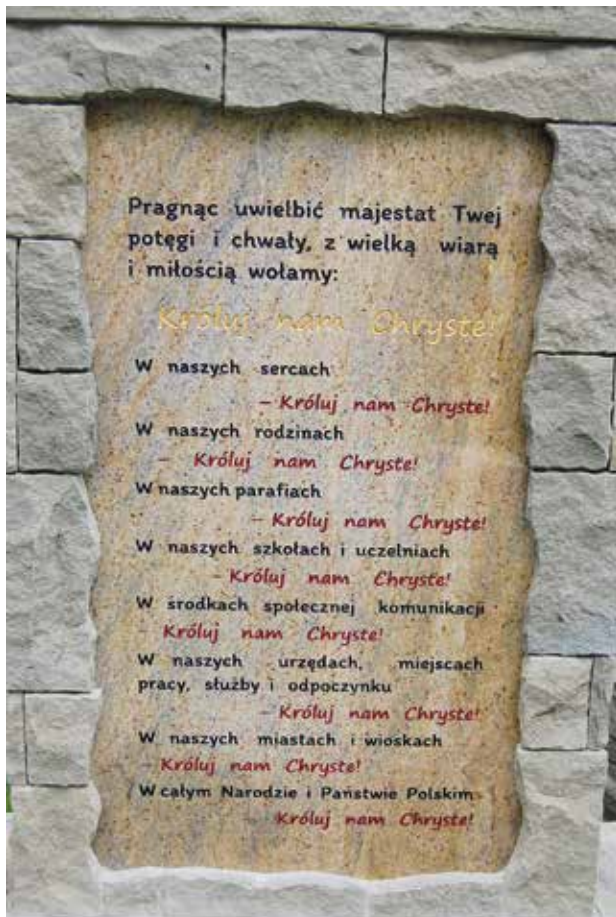

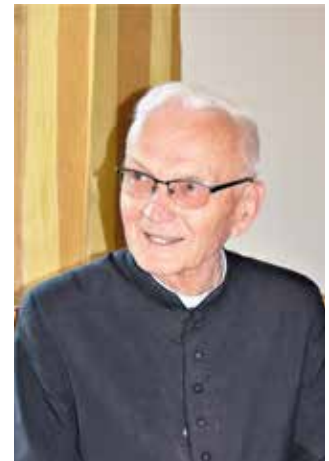

MONUMENT AKTU INTRONIZACYJNEGO

OBIAD NA ZAKOŃCZENIE OBCHODÓW

II. UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE OBCHODÓW PIĄTEJ ROCZNICY PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO W BAZYLICE BOŻEGO MIŁOSIERDZIA W UROCZYSTOŚĆ CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA 28.11.2021 R.

UROCZYSTA EUCHARYSTIA WIEŃCZĄCA OBCHODY
V ROCZNICY PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO
POD PRZEWODNICTWEM J.E. KS. BPA STANISŁAWA
JAMROZKA

KS. PROF. DR HAB. MAREK CHMIELEWSKI
KONSULTANT DELEGATA KEP DS. RUCHÓW INTRONIZACYJNYCH

JUŻ CZAS!

HOMILIA PODCZAS EUCHARYSTII W BAZYLICE BOŻEGO MIŁOSIERDZIA W KRAKOWIE-ŁAGIEWNIKACH

1. „Króluj nam, Chryste!”

Ekscelencje, Czcigodni Księża Biskupi!
Współbracia w Chrystusowym kapłaństwie!
Osoby życia konsekrowanego!
Drodzy czciciele Chrystusa Króla!

To pozdrowienie, które najprawdopodobniej zrodziło się z okazji Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla, który odbył się w dniach 25-29 VI 1937 r. w Poznaniu, w dniu dzisiejszym nabiera szczególnej wymowy. Dlaczego?

Dziś jest bowiem uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, ustanowiona przez papieża Piusa XI encykliką *Quas primas* (11 XII 1925) – niemal 96 lat temu.

Dziś też obchodzimy 5. rocznicę proklamacji *Jubileuszowego Aktu przyjęcia Jezusa Chrystusa z Króla i Pana*. Stało się to dokładnie w tym miejscu 19 XI 2016 r. ustami przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski abp. Stanisława Gądeckiego. Kościół w Polsce – przy udziale około 50 biskupów, tysiąca kapłanów i około 150 tys. wiernych, w obecności najwyższych władz państwowych z Panem Prezydentem RP na czele – wyraził pragnienie pójścia za Chrystusem Królem.

Nazajutrz ten Akt został powtórzony we wszystkich parafiach w Polsce. Cały więc Kościół w Polsce na zakończenie Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski i Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia wyraził pragnienie przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

Z woli papieża Franciszka również dziś obchodzimy 37. Światowy Dzień Młodzieży w diecezjach i parafiach w drodze na spotkanie, które odbędzie się w Lizbonie w sierpniu 2023 roku.

Zatem w sposób szczególnie uroczysty i zobowiązujący wybrzmiewa to dobrze nam znane zawołanie: *Króluj nam, Chryste!*

2. Co oznaczają te trzy proste słowa, które brzmią jak wojskowy rozkaz, jak rota ślubowania albo okrzyk entuzjazmu?

Czy może jest to polecenie wydane Chrystusowi Panu, aby w obliczu tylu naszych problemów osobistych, społecznych, narodowych, a przede wszystkim wobec zagrożenia suwerenności państwowej i naszych granic, nareszcie zaczął realnie sprawować swoją władzę? Bynajmniej nie! Bo kimże jest człowiek, żeby swemu Stwórcy i Panu wydawał polecenia, każąc Mu zajmować się sprawami doczesnymi? Pewnie wielu chciałoby Go ogłosić Królem Polski z nadzieją, że On sam, bez nas załatwi wszystkie te trudne sprawy społeczno-polityczne.

To nie pierwszy raz, kiedy ludzie chcą Chrystusa – Boga i Człowieka zarazem wykorzystać do swoich interesów. Kiedy nad Jeziorem Galilejskim cudownie rozmnożył chleb, też chcieli Go porwać, aby obwołać swoim królem. Wówczas zniknął im przed oczu (por. J 6, 14-15). Przecież w dialogu z Piłatem przed męką – jak słyszymy w dzisiejszej Ewangelii – Chrystus powiedział otwarcie, że Jego królestwo nie jest z tego świata i nie rządzi się ustanowionymi przez ludzi zasadami polityki i dyplomacji.

3. A może te słowa: *Króluj nam, Chryste!* wyrażają pobożne życzenie, powtarzane tyle razy w codziennym pacierzu i zawsze ilekroć odmawiamy *Ojcze nasz*, mówiąc: *przyjdź królestwo Twoje?* Daj Boże, aby to było „pobożne życzenie”, czyli pragnienie życia po Bożemu,

jak tego oczekuje Chrystus Król od każdego, kto przez chrzest święty stał się członkiem Kościoła świętego i uczestnikiem Jego królestwa.

Tak, te słowa wyrażają pragnienie płynące z wiary, aby w nas i przez nas spełniało się królestwo Boże, które choć nie jest z tego świata, jednak obejmuje nas, całe nasze życie, ten świat, w którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy – jak mówił św. Paweł na ateńskim Areopagu (Dz 17, 28).

To zarazem zaproszenie Chrystusa Króla do swojego życia; otwarcie swego serca na Niego, wejście z Nim w najintymniejszą więź miłości, która staje się najwyższym prawem, prawdą i życiem.

Tego właśnie domaga się i oczekuje Chrystus Pan, o czym dobitnie świadczy Ewangelia – właściwe i fundamentalne objawienie prawdy o Nim jako Królu i Jego królowaniu. Prywatne objawienia Służebnicy Bożej Rozalii Celak, wyrażone językiem właściwym dla jej duchowości i religijnego tła epoki, w której żyła, tę odwieczną prawdę nam jedynie przypominają i oświetlają w kontekście naszych czasów pełnych niepokoju i zamętu.

4. Odczytujemy je z pokorą przede wszystkim jako zachętę oraz przynaglenie do tego, aby centralną dla Ewangelii i wiary chrześcijańskiej prawdę podjąć na nowo, z nowym zapałem, przejąc się nią i stosować w życiu, w każdym jego wymiarze: osobistym, rodzinnym, towarzyskim, parafialnym, ekonomiczno-gospodarczym, jak również społeczno-politycznym.

Papież Pius XI w encyklice *Quas primas* przypominał bowiem, że królestwo Chrystusowe, jak je Ewangelie przedstawiają, jest takie, że ludzie, którzy chcą należeć do niego, przygotowują się przez pokutę, ale wejść nie mogą inaczej, jak tylko przez wiarę i chrzest, który, chociaż spełnia się obrzędkiem zewnętrznym, oznacza jednak i sprawia wewnętrzne odrodzenie; królestwo to przeciwstawia się jedynie królestwu szatana i mocom ciemności.

Poprzez wewnętrzną przemianę uczniów Chrystusa, którzy żyją pośród tego świata, Jego królestwo przenika sprawy doczesne. Toteż, jak pisze dalej papież Pius XI, *błądziłby bardzo, kto odmawiałby Chrystusowi, jako Człowiekowi, władzy nad jakimikolwiek sprawami doczesnymi, gdyż Chrystus otrzymał od Ojca nieograniczone prawo nad wszystkim, co stworzone, tak, iż wszystko poddane jest Jego woli.*

5. Kiedy więc wołamy: *Króluj nam, Chryste!* – dziś w sposób uroczysty, a na co dzień z nie mniejszym zaangażowaniem – to dajemy świadectwo żywej wiary, która przechodzi od słów do czynów, od deklaracji i proklamacji uroczystych aktów, do stosowania

i wprowadzania w codzienności, w każdej chwili życia tego, do czego zobowiązaliśmy się przez chrzest święty, i co jest oznaką dzieci Bożych.

Taką właśnie wolę osobistego poddania się pod królewską władzę naszego Zbawiciela wyraża *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, proklamowany tu 5 lat temu.

Czasem – na zasadzie pewnego skrótu myślowego, jednak obarczonego błędem uproszczeń – nazywa się go Aktem Intronizacyjnym. Z samej nazwy – przypomnijmy – to akt „przyjęcia”, nie intronizacji!

Tego pojęcia – choć weszło do języka Kościoła głównie za sprawą o. Matteo Claverley-Bowley, wielkiego propagatora czci Serca Jezusa – ściśle biorąc nie można odnosić do Chrystusa w takim sensie, jak to ma miejsce w przypadku różnych monarchii czy demokratycznych wyborów. Intronizacja bowiem jest aktem wybrania i supremacji, nadania komuś władzy, wprowadzenia go na urząd, tron.

6. Tymczasem, to nie my ustanawiamy Chrystusa Królem. On bowiem pochodzi z królewskiego rodu Dawida i jako Słowo Wcielone – Bóg i Człowiek zarazem – jest Królem i Panem Wszechświata, o czym przypomina dzisiejsza uroczystość. Nie czynimy Mu łaski, chcąc wprowadzić Go na tron, ale za wielką łaskę poczytujemy sobie Jego wejście w nasze życie, zamieszkanie w sercu, za możliwość przyjęcia Go za swojego Pana i Zbawcę, za najwyższy Autorytet.

A jeśli używamy słowa „intronizacja”, to jedynie w sensie wywyższenia Go w swoim sercu; uczynienia swego serca mieszkaniem dla Pana – Jego tronem. On swoim miłującym otwartym włócznią żołnierza Sercem domaga się otwarcia naszych zatwardziałych serc; rozpala je miłością ku sobie i ku braciom. I w tym sensie króluje w nas.

W pismach służebnicy Bożej Rozalii Celak Pan Jezus domagał się przede wszystkim takiej właśnie intronizacji w sercach Polaków, aby mógł panować w polskim narodzie. Zewnętrznym zaś wyrazem tego aktu głębokiego nawrócenia każdego z nas – synów tej ziemi i całego Narodu mają być – według jej prywatnych objawień – pomniki, jako świadectwo dla potomnych.

Jednak w pierw musi dokonać się nawrócenie, przemiana serca każdego Polaka, a w konsekwencji całego społeczeństwa w wymiarze lokalnym i ogólnonarodowym, a potem pomniki. Materialne znaki mają być wyrazem trwałej budowli duchowej – wiary i realnego uznania władzy Chrystusa, przyjęcia Go oraz poddania się Jemu. Same monumenty nas nie nawrócą... Była by to droga na skróty – a jak pokazuje życie – zawsze jest ona najdłuższa i bardzo niebezpieczna! Przemianę świata należy bowiem zacząć od siebie!

7. Proklamowany tu pięć lat temu *Jubileuszowy Akt przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, w którym

kilkanaście razy – jak uderzenie w dzwon – wybrzmiewa zawołanie: *Króluj nam, Chryste!*, jest aktem wiary narodu polskiego o epokowym znaczeniu. Ale – jak podkreślili biskupi – to dopiero początek drogi – drogi nawrócenia, porządkowania i sprzątnięcia ojczywego domu, pokuty za grzechy nasze i naszych bliźnich; żmudnej, może trwającej całe dziesięciolecia pracy formacyjnej – pracy u podstaw!

To zarazem powrót do szkoły Ewangelii, szkoły moralno-duchowych wymagań. W tej szkole Mistrzynią i Nauczycielką wiary, niezmiennie prowadzącą do Chrystusa Króla, jest Maryja. Ją to przed wiekami obraliśmy za naszą Królową i Panią.

Toteż kwestionowanie Jubileuszowego Aktu sprzed 5 laty, jako niepełnej intronizacji, byłoby nie tylko wyrazem fundamentalnego niezrozumienia istoty przesłania Jezusa danego Rozalii Celak, ale wręcz dywersją względem królestwa Bożego, ukłonem w stronę sług zła i wrogów wiary chrześcijańskiej. Byłoby też przejawem moralnej ociężałości, wręcz lenistwa duchowego, które skłania do naiwnego i magicznego myślenia, że Bóg zbawi nas i uświęci nasze życie bez nas, bez naszego zaangażowania i wysiłku.

Po to nam dał wolną wolę, inteligencję i wiele innych cennych talentów – a więc te cudowne dary, które czynią nas „obrazem i podobieństwem Stwórcy” – abyśmy we współpracy z Jego łaską, stawali się budowniczymi królestwa Bożego, a nie jedynie bezdusznymi jego obserwatorami, klientami czy konsumentami! Bo przecież Jezus z mocą mówił, że *Królestwo Boże pośród was jest* (Łk 17, 21).

8. Kiedy Pan Jezus nauczał tłumy o Eucharystii, która ma centralne znaczenie dla królestwa Bożego, to wielu nie potrafiło Go zrozumieć, zniechęciło się i zaczęło odchodzić. Także Jego uczniowie wahali się. Wówczas Jezus zapytał ich: *Czy i wy chcecie odejść?* Wtedy Piotr w imieniu Dwunastu zapewnił: *Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego* (J 6, 67).

My też wielu rzeczy jeszcze nie rozumiemy, i może czasem ogarnia nas pokusa odejścia, by mieć wreszcie „święty spokój”. Jednak po 5 latach, jakie mijają od tamtego epokowego wydarzenia, coraz bardziej odkrywamy jego głęboki sens. W obliczu tylu zagrożeń moralno-duchowych i cywilizacyjnych – różnych hybrydowych bitew oraz wojen, jakie toczą się nie tylko na wschodniej granicy czy na ulicach, ale także w zaciszu gabinetów strategów nowego światowego porządku – i nam coraz bardziej cisną się na usta słowa Piotra: *Panie, do kogóż pójdziemy?* Coraz bardziej wymowne staje się też zawołanie: *Króluj nam, Chryste!*

„Twojego królowania nam potrzeba”, dlatego od pięciu lat niezmordowanie, szczególnie przy okazji takich uroczystych dni jak dzisiejszy, nie przestajemy wołać:

W naszych sercach – Króluj nam, Chryste!
W naszych rodzinach – Króluj nam, Chryste!
W naszych parafiach – Króluj nam, Chryste!
W naszych szkołach i uczelniach – Króluj nam, Chryste!
W środkach społecznej komunikacji – Króluj nam, Chryste!
W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – Króluj nam, Chryste!
W całym naszym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam, Chryste!

9. Trzeba zatem, aby Polacy nie zniechęcili się lecz – przeciwnie – odważyli się wreszcie podążać tą drogą budowania królestwa Bożego, wytyczoną Jubileuszowym Aktem przed 5 laty. Jednak w tym podążaniu szlakiem Chrystusowego królestwa potrzeba nam jedności, bo jak powiedział nasz Pan, królestwo wewnętrznie skłócone nie ostoi się.

W ostatnich latach w Kościele w Polsce pojawiło się bowiem wiele różnych inicjatyw związanych z Chrystusem Królem i sprawą Jego królestwa. Wiele z nich jest szlachetnych i godnych podziwu, choć nie brak i takich, które mijają się z prawdą Ewangelii i brak im posłuszeństwa Kościołowi. On zaś z woli Chrystusa powołany został właśnie dla szerzenia Jego królestwa, a odpowiedzialność za tę misję złożył na barki pasterzy: papieża, biskupów i kapłanów. Nie można budować królestwa Chrystusowego poza Kościołem czy obok Kościoła – stawiając jakąś „kapliczkę” prywatnej pobożności...

Już więc czas, abyśmy w trosce o własne zbawienie, uświęcenie postawionych obok nas bliźnich, o pomyślność doczesnej Ojczyzny, będącej drogą do królestwa Bożego, zjednoczyli serca i siły w służbie Chrystusowego królestwa w Polsce.

Ileż to razy w Kościele zbyt mocno dochodził do głosu czynnik ludzki, rodzący się z pychy. Daje temu wyraz św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian. Kiedy bowiem w pierwotnej gminie chrześcijańskiej w Koryncie pojawiły się podziały: *Ja jestem Pawła, a ja Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa* (1 Kor 1, 12), Apostoł Narodów pisze: *Otóż nic nie znaczy ten, który sieje, ani ten który podlewa, tylko ten, który daje wzrost – Bóg, Chrystus Jezus.*

Wszyscy jako Kościół jesteśmy w służbie Chrystusowego królestwa, które ma przenikać nasze życie i stawać się przez nas widoczne na polskiej ziemi.

10. Pius XI w liście apostolskim *Quas ante annos* z okazji Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla w Poznaniu w 1937 roku napisał znamienne, prorocze słowa: [...] *na tej polskiej ziemi kłaść będziecie podwaliny pod nowe opatrnościowe dzieła ku czci Chrystusa Króla.*

Jeszcze nie do końca wiemy, jakie to dzieła i jakie są plany Bożej Opatrzności. Ale wiemy jedno – upłynęło 5 lat od Jubileuszowego Aktu: więc już czas! Nie można dłużej zwlekać, wyczekiwać na jakąś „lepszą”, „pełniejszą” intronizację... Tą właściwą, wynikającą z Ewangelii, mądrości Kościoła i duchowego doświadczenia niezliczonych świętych jest „przyjęcie” Chrystusa do swego serca.

Kościół w Polsce publicznie wyznał pragnienie podania się władzy Chrystusa Króla – pragnienie podjęcia

na nowo, z nowym zapalem zobowiązania chrześcijańskiego, które zostało złożone ponad 1000 lat temu. Już czas wkroczyć na drogę moralno-duchowego odrodzenia, do którego Kościół nieustannie wzywa, budując w ten sposób królestwo Boże.

Niech zatem w naszych ustach stale rozbrzmiewa, a w sercach zakorzenia się wołanie: *Króluj nam, Chryste!. Zawsze i wszędzie.* „Zawsze” – w każdym czasie, „i wszędzie” – na każdym miejscu, gdzie Boża Opatrzność nas postawi. Amen!

UROCZYSTE ODNOWIENIE AKTU INTRONIZACYJNEGO PRZED NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENTEM

POCZTY SZTANDAROWE

**PODZIĘKOWANIA KS. DRA ZBIGNIEWA BIELASA,
KUSTOSZA BAZYLIKI BOŻEGO MIŁOSIERDZIA**

PO MSZY ŚW. PRZED BAZYLIKĄ BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

III. O WŁAŚCIWE ROZUMIENIE POJĘCIA INTRONIZACJA W ODNIESIENIU DO JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

STANOWISKO OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

Kraków, 31.03.2022 r.

Pojęcie „intronizacja” ma wiele znaczeń – tak w przeszłości, jak i obecnie. Właściwe rozumienie tego słowa w odniesieniu do Jezusa Chrystusa Króla jest sprawą kluczową dla jedności zrzeżeń intronizacyjnych w Polsce. Czyciele Jezusa Chrystusa Króla w Polsce na ogół nie mają problemu ze zrozumieniem tego słowa, posługują się nim powszechnie już przez 25 lat. Niestety, jest wiele osób, które rozumieją to pojęcie inaczej. Cierpi na tym całe Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Obecne stanowisko Zarządu i Rady Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla odnośnie do tych kwestii jest następujące:

1. Intronizacja Jezusa Chrystusa Króla oznacza uznanie i przyjęcie Go za Króla i Pana oraz dobrowolne poddanie się Jego władzy. Oznacza to okazywanie Jezusowi Chrystusowi posłuszeństwa i postępowanie zgodnie z Jego przekonaniem w wymiarze osobistym, rodzinnym, wspólnotowym, narodowym i państwowym. To uznanie i przyjęcie Jezusa Chrystusa za Króla i Pana nazywamy w skrócie Intronizacją.

2. Jezus jest Królem Wszechświata, a więc Władcą nie tylko wszystkich ludzi i narodów, ale także Panem (Królem) całego stworzenia. Jego władanie jest absolutne: *Dana Mi jest wszelka*

władza w niebie i na ziemi (Mt 28,18). Jest więc najwyższym i *de facto* jedynym Władcą: *Królem królów i Panem panujących* (por. Ap 19,16). To panowanie Chrystusa nad pojedynczymi osobami i nad całymi narodami zostaje proklamowane przez Intronizację. Jednakże w odniesieniu do Pana Jezusa możemy mówić o Intronizacji w znaczeniu tylko częściowym. Jezus otrzymał godność królewską od Ojca, Boga Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, i człowiek nic tu dodać ani ująć nie jest w stanie, tzn. Jezus jest Królem niezależnie od woli człowieka. Natomiast od każdego człowieka i od każdego narodu zależy, czy dobrowolnie uzna królewską godność Chrystusa i czy podporządkuje się Jego władzy. Dokonując zatem Intronizacji Jezusa Chrystusa, nie nadajemy Mu godności królewskiej, nie ogłaszamy królem, nie koronujemy, ale jako jednostka lub jako Naród **uznajemy i przyjmujemy Jezusa naszym Królem i poddajemy się pod Jego władzę**, przyrzekamy Mu służyć wiernie, przestrzegając prawa Bożego.

3. Pojęcie „intronizacja” nie jest pojęciem nowym, zwłaszcza w odniesieniu do Boga-Króla. W Psalterzu znajduje się szczególna grupa psalmów w całości poświęconych uwielbieniu JHWH Króla. Jest to grupa tzw. psalmów intronizacyjnych, które charakteryzują się niezwykłą radością i podniosłym, bardzo uroczystym klimatem, oraz

tym, że w formule wyznania wiary zawierają prawdę, iż Bóg jest Królem (np. Ps 95,3). Formuła występująca w tych psalmach, a tłumaczona w Biblii Tysiąclecia jako „Pan króluje”, może być równie poprawnie (a według niektórych nawet stosowniej) pod względem gramatycznym tłumaczona jako „**Pan jest Królem**” lub „**To JHWH jest Królem**” (nie kto inny). Psalmi te były napisane (bądź przystosowane) na **uroczystość intronizacji Jahwe** i podczas niej śpiewane. Choć samo święto nie jest opisane w rytuale świąt w Biblii, to jednak nie ma wątpliwości, że istniała w Izraelu świąteczna celebracja intronizacji Jahwe.

4. Myśl o potrzebie Aktu Intronizacyjnego została zapoczątkowana w związku z wszczęciem w Archidiecezji Krakowskiej w 1996 roku procesu beatyfikacyjnego Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, krakowskiej pielęgniarki i mistyczki, zmarłej w czasie II wojny światowej. Wówczas światło dzienne ujrzały jej zapiski, w których Jezus domaga się m.in. Aktu Intronizacyjnego od Narodu Polskiego. Świadczy o tym choćby ten zapis: *Jest ratunek dla Polski: Jeżeli mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez intronizację, nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym państwie z rządem na czele. To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów i całkowitym zwrotem do Boga.*

5. W 2013 roku biskupi polscy powołali do istnienia Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych. Owocem dialogu i współpracy Zespołu z przedstawicielami różnych zrzeżeń intronizacyjnych jest zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, który został proklamowany publicznie w Bazylice Bożego Miłosierdzia 19.11.2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach. W tym historycznym Akcie czytamy m.in.: *Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Twe Panowanie nad Polską i całym naszym Narodem, żyjącym w Ojczyźnie i w świecie.* Od tej chwili Jezus *de facto* staje się Królem Polski w porządku duchowym.

6. Szerokie wyjaśnienie i uzasadnienie teologiczne oraz omówienie Jubileuszowego Aktu zostało zawarte w Komentarzu do Aktu. Najważniejsze stwierdzenia co do istoty sprawy są następujące:

- ◆ Przyjęcie panowania Jezusa, uznanie Go swym Panem, ma **znaczenie zbawcze**;
- ◆ Przyjęcie panowania Jezusa Chrystusa ma być z założenia **aktem wiary narodu**;
- ◆ Ten akt wiary i uznania Jezusa za Zbawiciela i Pana (Grecy) lub Króla, czy Władcy (Żydzi) jest sprawczy, gdyż **umożliwia zbawienie człowieka**;
- ◆ Do istoty Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana należy **wyznanie z wiarą Jego panowania**.

Tak określone zadanie: *trzeba, by Chrystus panował*, domaga się uznania Chrystusa za swego i naszego Króla, uznania Jego panowania nad nami, czyli dobrowolnego poddania się Prawu Bożemu, Jego władzy, okazania Mu posłuszeństwa, celem uporządkowania, ułożenia życia osobistego i społecznego po Bożemu.

7. Czyciele Jezusa Chrystusa Króla należący do różnych zrzeżeń intronizacyjnych – szczególnie ci, zjednoczeni w Ogólnopolskim Dziele Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla (ODIJChK) – przyjmują terminologię jak przedstawiono to wyżej. Używamy dziś powszechnie np. takich nazw:

- ◆ Zespół ds. Ruchów **Intronizacyjnych**;
- ◆ Ogólnopolskie Dzieło **Intronizacji** Jezusa Chrystusa Króla;
- ◆ Delegat KEP ds. Ruchów, Grup, Wspólnot i Stowarzyszeń **Intronizacji** Jezusa Chrystusa – skrócie Delegat KEP ds. Ruchów **Intronizacyjnych**;
- ◆ Konsultant Delegata KEP ds. Ruchów **Intronizacyjnych**;
- ◆ Jubileuszowy Akt **Intronizacji** itd.

Nikt z nas nie ma w związku z tym problemu z rozumieniem pojęcia „Intronizacja”. Jest ono używane oczywiście z znaczeniu duchowym. Znaczenie terminów w powszechnym użyciu ulega z czasem zmianie, staje się mało precyzyjne, wręcz wieloznaczne. Doświadczamy tego również w wielu dziedzinach nauk humanistycznych (w tym teologii), nauk przyrodniczych, a szczególnie w naukach technicznych, gdzie jedno słowo/termin ma niekiedy kilka znaczeń, oznacza kilka pojęć/zjawisk/zdarzeń bliskoznacznych.

Warto tu zwrócić uwagę na fakt, że termin „Intronizacja” używany powszechnie przez zrzeżenia intronizacyjne zarówno przed, jak i po Akcie Intronizacyjnym, nie został ani razu użyty w samym Akcie. Sformułujmy zatem dwie fundamentalne kwestie z tym związane:

◆ Czy ja wyrażając moją wolę, przyjmując/uznając Pana Jezusa moim Królem; czy mówiąc: Jezu Chryste jesteś moim Królem – a więc Intronizując w sensie duchowym Pana Jezusa w moim sercu – zawłaszczam królowanie Pana Jezusa tylko dla siebie i inni nie mogą tego dokonać? Dlatego modlimy się: Jezu, Jesteś Królem; Jezu, Jesteś moim Królem; Daj mi poznać wolę Twoją, Panie! Oto jestem!

◆ Czy dany naród – w tym przypadku Naród Polski – przyjmując/uznając Pana Jezusa swoim Królem – a więc Intronizując Pana Jezusa duchowo w swoim narodzie czy państwie, np. dokonując Aktu Intronizacji, czy nazywając Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata Królem tego narodu czy państwa – zawłaszcza Pana Jezusa czy Jego królowanie tylko przez ten naród? Przecież to, **czy Pan Jezus ma być Królem i Panem danego narodu zależy od woli tego narodu**, a nie od woli innych czy wszystkich narodów. W przeciwnym razie Jezus Chrystus Król Wszechświata nie powinien być nazywany czy uznawany Królem tego narodu czy państwa.

Dlatego mówiąc: Jezu Chryste Królu Polski – nie zawłaszczamy królowania Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata tylko do naszej Ojczyzny, Polski. Przecież **w odniesieniu do Jezusa Chrystusa Króla, czy do Jego Matki Maryi, nie możemy mówić o fizycznym ich królowaniu w naszej Ojczyźnie – lecz o królowaniu duchowym**. W tym znaczeniu terminy/sformułowania/zawołania:

◆ Jezus Chrystus Król Polski, Jezus Chrystus Król Nieba i Ziemi, Jezus Chrystus Król Wszechświata, Jezus Chrystus Król Miłosierdzia;

◆ Matka Boża Królowa Polski, Matka Boża Królowa Nieba i Ziemi, Matka Boża Królowa Rodzin, Królowa Apostołów, Królowa Męczenników itd. – są jak najbardziej terminami/tytułami/wezwaniami poprawnymi.

Tak więc, kluczową sprawą w tych kwestiach jest poprawne zdefiniowanie terminu/słowa „Intronizacja” i używanie go w odniesieniu do Pana Jezusa w takim sensie, który nie dzieli, a łączy ruchy/zrzeszenia intronizacyjne – a więc w sensie duchowym.

Aby nie było dysonansów między powszechnie stosowanymi przez nas nazwami/pojęciami – np. Dzieło Intronizacji, Intronizacja Pana Jezu-

sa, Akt Intronizacyjny itp. – a głoszeniem tezy, że ten termin, te nazwy w ogóle do Pana Jezusa nie pasują, lub że termin „Intronizacja” ma wiele znaczeń tak w przeszłości, jak i obecnie – trzeba tę kluczową sprawę pilnie i klarownie rozstrzygnąć, doprecyzować. Dotyczy to także nazw/sformułowań używanych przez zrzeszenia intronizacyjne powszechnie, np. Marsz dla Jezusa Króla Polski, Obrazy Jezusa Chrystusa Króla Polski, Stowarzyszenie pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski.

Wspaniale na tematy związane z duchowym wymiarem Intronizacji wypowiedzieli się między innymi:

◆ Ks. prof. Jerzy Bajda w książce: *Trzeba, ażeby Chrystus królował (1 Kor 15, 25)*, Ustroń 2011 (*nota bene* książka ta posiada „Nihil obstat” Delegata Biskupa Diecezjalnego Kurii Diecezjalnej w Tarnowie do oceny ksiąg treści religijnej ks. dra hab. Janusza Królikowskiego prof. UPJP II oraz imprimatur bpa Andrzeja Jeża, Wikariusza Generalnego; piękne i jakże aktualne na dzisiaj słowo wstępne dotyczące Intronizacji napisał ks. abp Andrzej Dzięga);

◆ Ks. prof. dr hab. Czesław Stanisław Bartnik w broszurce: *Opinia teologiczna uzasadniająca prawdę i kult Chrystusa Króla Polski*, Kraków 2011, ze słowem wstępnym – abpa Stanisława Wielgusa, opublikowanej także w Biuletynie ODIJChK *Króluj nam, Chryste!* Nr 2: *W diecezjach i parafiach Króluj nam, Chryste!*, Kraków 2021.

Dzisiaj istnieje wielka potrzeba, aby słowo/termin/pojęcie „Intronizacja” odniesione do Jezusa Chrystusa Króla – a więc rozumiane w sensie duchowym i pisane z dużej litery – było stosowane/ używane powszechnie także przez Pasterzy, duchowieństwo i wiernych całego Kościoła katolickiego w Polsce.

8. Jeśli przyjmować będziemy królowanie Jezusa Chrystusa Króla w Polsce w sensie duchowym, nikogo nie powinien dziwić tytuł: Jezus Król Polski. Tytuł taki powinien nadać w imieniu Narodu Polskiego Parlament Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to także dopełnienie wezwania z Aktu Intronizacyjnego: *W całym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam, Chryste!* Temu służyć powinna również zmiana godła Polski, o jakąś ubiegamy się od wielu lat u rządzących Polską i Kościołem katolickim w Polsce. Te sprawy podjęte były również

przez posła Artura Górskiego i grupę 45 posłów z PiS, LPR i PSL w 2006 r. Inicjatywa ta nie została przyjęta przez ówczesny Parlament.

Obecnie po tak ważnych wydarzeniach w całym procesie intronizacyjnym, jak:

- ◆ 25-lecie działalności zrzeszeń intronizacyjnych;
- ◆ 5-lecie proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, nazywanego przez nas w skrócie Jubileuszowym Aktem Intronizacyjnym, lub jeszcze krócej, po prostu Aktem Intronizacyjnym;
- ◆ Ogólnopolski Kongres Jezusa Chrystusa Króla, poprzedzony 10-dniowymi Rekolekcjami Polaków – trzeba, abyśmy na nowo podjęli sprawę szeroko rozumianej Intronizacji, w tym także: tytułu Jezus Król Polski, zmiany godła państwowego, przyjęcia przez Sejm stosownej uchwały oraz wprowadzenia do Konstytucji RP stosownego wpisu o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu, duchowym Królu Narodu i Państwa Polskiego. Wiele razy artykułowaliśmy te sprawy w naszych Biuletynach *Samorządna Polska*, obecnie w Biuletynach *Króluj nam, Chryste!* – które wysłaliśmy do wszystkich Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce i Rządzących Polską.

Trzeba także pilnie podjąć temat zmiany obecnego hymnu państwowego na nowy hymn państwowy, który byłby bardziej odpowiedni niż obecny hymn z uwagi na treść, formę, poziom literacki, kontekst historyczny i nasze współczesne uwarunkowania. W hymnie tym powinno się znaleźć także odniesienie do Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana – zgodnie z proklamowanym Aktem Intronizacyjnym.

9. Często w uzasadnieniu tytułu Jezus Król Polski powołujemy się na tytuł Matki Bożej Królowej Polski. Jest to duże uproszczenie, gdyż Matka Najświętsza otrzymała tytuł Królowej Polski właśnie dlatego, że jest Bogarodzicą, Matką Króla. Maryja jest naszą Królową, Królową Polski i wg przekazów historycznych sama upomniała się, aby nazywać Ją tym tytułem. Jej obecność w naszym narodzie jest częścią planu Bożego odnośnie do Polski w pierwszej kolejności i całego świata. Ona została nam dana przez Boga, aby przygotować na naszej polskiej ziemi duchowy tron dla Jej Syna, Jezusa Chrystusa, by Polska stała się rzeczywiście Jego Królestwem.

10. W Akcie Intronizacyjnym wyznaliśmy nie tylko: *W sercach naszych – Króluj nam, Chryste!*, ale także w szkołach, uczelniach, ..., w całym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam, Chryste! Zawężenie więc kwestii królowania Pana Jezusa tylko do poziomu serca, a więc osobistego, jest pomniejszaniem powszechnego królowania Jezusa Chrystusa. Poziom osobisty, w sercu, jest niewątpliwie poziomem podstawowym, ale dalece niewystarczającym.

Koniecznym jest tu skorzystać z teologii narodu – rozwijanej i wdrażanej w życie przez błogosławionego kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia – oraz kwestii społecznego panowania Jezusa Chrystusa Króla – wyłożonej w encyklice *Quas Primas* papieża Piusa XI z 1925 r. Jakże wymownie mówi o tych kwestiach sam Pan Jezus w objawieniach Śł. Bożej Rozalii Celakówny.

11. Do realizowania wezwań Aktu Intronizacyjnego w życiu społecznym, narodowym, państwowym, w życiu parafialnym, diecezjalnym i Kościoła katolickiego w Polsce – bezwzględnie potrzebna jest ogólnopolska struktura organizacyjna Dzieła Intronizacji, o jaką od wielu lat zabiegamy. Umożliwi ona lepszą i bardziej skuteczną aktywność Dzieła Intronizacji w wymiarze ogólnopolskim. Dlatego też zwracamy się do Konferencji Episkopatu Polski oraz poszczególnych Pasterzy Kościoła w naszym kraju z pokorną prośbą o powołanie w każdej diecezji przynajmniej jednego kapłana, który pełniłby funkcję koordynatora ruchów oraz inicjatyw na rzecz przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Mógłby nim być np. jeden z proboszczów parafii pod wezwaniem Chrystusa Króla. Koordynator taki pozostawałby w ścisłej współpracy z Biskupem-Delegatem KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych oraz Ogólnopolskim Dziełem Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla.

Jesteśmy przekonani, że wszystko o czym mowa w tym stanowisku, powinno się przyczynić do lepszej realizacji przyrzeczenia Ślubów Jasnogórskich: ***Przyrzekamy uczynić wszystko (...), aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, w życiu naszym osobistym, rodzinnym i społecznym.***

**W Kościele, Narodzie i Państwie Polskim –
Króluj nam, Chryste!**

W imieniu Zarządu i Rady Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla:

Andrzej FLAGA – przewodniczący Zarządu; prof. dr hab. inż., przewodniczący Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

Andrzej Flaga

Barbara PASTERNAK – wiceprzewodnicząca Zarządu; magister prawa, prezes Fundacji Serca Jezusa

Barbara Pasternak

Adam KĘDZIERSKI – wiceprzewodniczący Zarządu; mgr inż. rolnictwa, organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, wydawca modlitewników, książek i materiałów formacyjnych dotyczących Dzieła Intronizacji

Adam Kędziński

Grażyna BERGER – sekretarz Zarządu, mgr historii sztuki, członek Wspólnoty św. Klaudiusza

Grażyna Berger

Alicja KONDRACIUK – skarbnik Zarządu; mgr polonista, sekretarz Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, artystka scen krakowskich

Alicja Kondraciuk

Agnieszka BIALIK – członek Zarządu; dziennikarz, rzecznik prasowy Dzieła Intronizacji

Agnieszka Bialik

Henryk GLINKOWSKI – członek Zarządu; mgr inż. rolnictwa, założyciel i były prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski

Henryk Glinkowski

Anna KROGULSKA – członek Zarządu; doktor teologii, prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturacja”

Anna Krogulska

prof. dr hab. inż. Włodzimierz BOJARSKI – członek Rady; energetyk, ekonomista, analityk systemowy, przedstawiciel Stowarzyszenia „Jedność Narodu”

W. Bojarski

Stanisław CZARNOTA – członek Rady; działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii

Stanisław Czarnota

ADAM GŁODEK – członek Rady, mgr prawa, prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski

Adam G

mgr inż. Artur JASIŃSKI – członek Rady; mgr inż. ogrodnictwa, warszawska grupa modlitewna intronizacyjna

A. Jasiński

Piotr PIKUŁA – członek Rady; mgr teologii, katecheta, prezes Stowarzyszenia „Roża”

Piotr Pikuła

JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSYTA ZA KRÓLA I PANA

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! W Roku Jubileuszowym 1050-lecia Chrztu Polski, w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, oto my, Polacy, stajemy przed Tobą [wraz ze swymi władzami duchownymi i świeckimi], by uznać Twoje Panowanie, poddać się Twemu Prawu, zawierzyć i poświęcić Tobie naszą Ojczyznę i cały Naród.

Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Twe Panowanie nad Polską i całym naszym Narodem, żyjącym w Ojczyźnie i w świecie.

Pragnąc uwielbić majestat Twej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Króluj nam Chryste!**

- ◆ W naszych sercach – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W naszych rodzinach – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W naszych parafiach – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W naszych szkołach i uczelniach – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W środkach społecznej komunikacji – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W naszych miastach i wioskach – **Króluj nam Chryste!**
- ◆ W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Króluj nam Chryste!**

Błogosławimy Cię i dziękujemy Ci Panie Jezu Chryste:

- ◆ Za niezgłębioną Miłość Twojego Najświętszego Serca – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**
- ◆ Za łaskę chrztu świętego i przymierze z naszym Narodem zawarte przed wiekami – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**
- ◆ Za macierzyńską i królewską obecność Maryi w naszych dziejach – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**
- ◆ Za Twoje wielkie Miłosierdzie okazywane nam stale – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**
- ◆ Za Twą wierność mimo naszych zdrad i słabości – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy, a zwłaszcza za odwracanie się od wiary świętej, za brak miłości względem Ciebie i bliźnich. Przepraszamy Cię za narodowe grzechy społeczne, za wszelkie wady, nałogi i zniewolenia. Wyrzekamy się złego ducha i wszystkich jego spraw.

Pokornie poddajemy się Twemu Panowaniu i Twemu Prawu. Zobowiązujemy się porządkować całe nasze życie osobiste, rodzinne i narodowe według Twego prawa:

- ◆ Przyrzekamy bronić Twej świętej czci, głosić Twą królewską chwałę – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**
- ◆ Przyrzekamy pełnić Twoją wolę i strzec prawości naszych sumień – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**
- ◆ Przyrzekamy troszczyć się o świętość naszych rodzin i chrześcijańskie wychowanie dzieci – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**
- ◆ Przyrzekamy budować Twoje królestwo i bronić go w naszym narodzie – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**
- ◆ Przyrzekamy czynnie angażować się w życie Kościoła i strzec jego praw – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

Jedyny Władco państw, narodów i całego stworzenia, Królu królów i Panie panujących! Zawieramy Ci Państwo Polskie i rządzących Polską. Spraw, aby wszystkie podmioty władzy sprawowały rządy sprawiedliwie i stanowiły prawa zgodne z Prawami Twoimi.

Chryste Królu, z ufnością zawieramy Twemu Miłosierdziu wszystko, co Polskę stanowi, a zwłaszcza tych członków Narodu, którzy nie podążają Twymi drogami. Obdarz ich swą łaską, oświeć mocą Ducha Świętego i wszystkich nas doprowadź do wiecznej jedności z Ojcem.

W imię miłości bratniej zawieramy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które stały się sprawcami naszego polskiego krzyża. Spraw, by rozpoznały w Tobie swego prawowitego Pana i Króla i wykorzystały czas dany im przez Ojca na dobrowolne poddanie się Twojemu panowaniu.

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, racz uczynić serca nasze na wzór Najświętszego Serca Twego.

Niech Twój Święty Duch zstąpi i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi. Niech wspiera nas w realizacji zobowiązań płynących z tego narodowego aktu, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia.

W Niepokalanym Sercu Maryi składamy nasze postanowienia i zobowiązania. Matczynej opiece Królowej Polski i wstawiennictwu świętych Patronów naszej Ojczyzny wszyscy się powierzamy.

Króluj nam Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj w każdym narodzie – na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi. Spraw, aby naszą Ojczyznę i świat cały objęło Tve Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

* * *

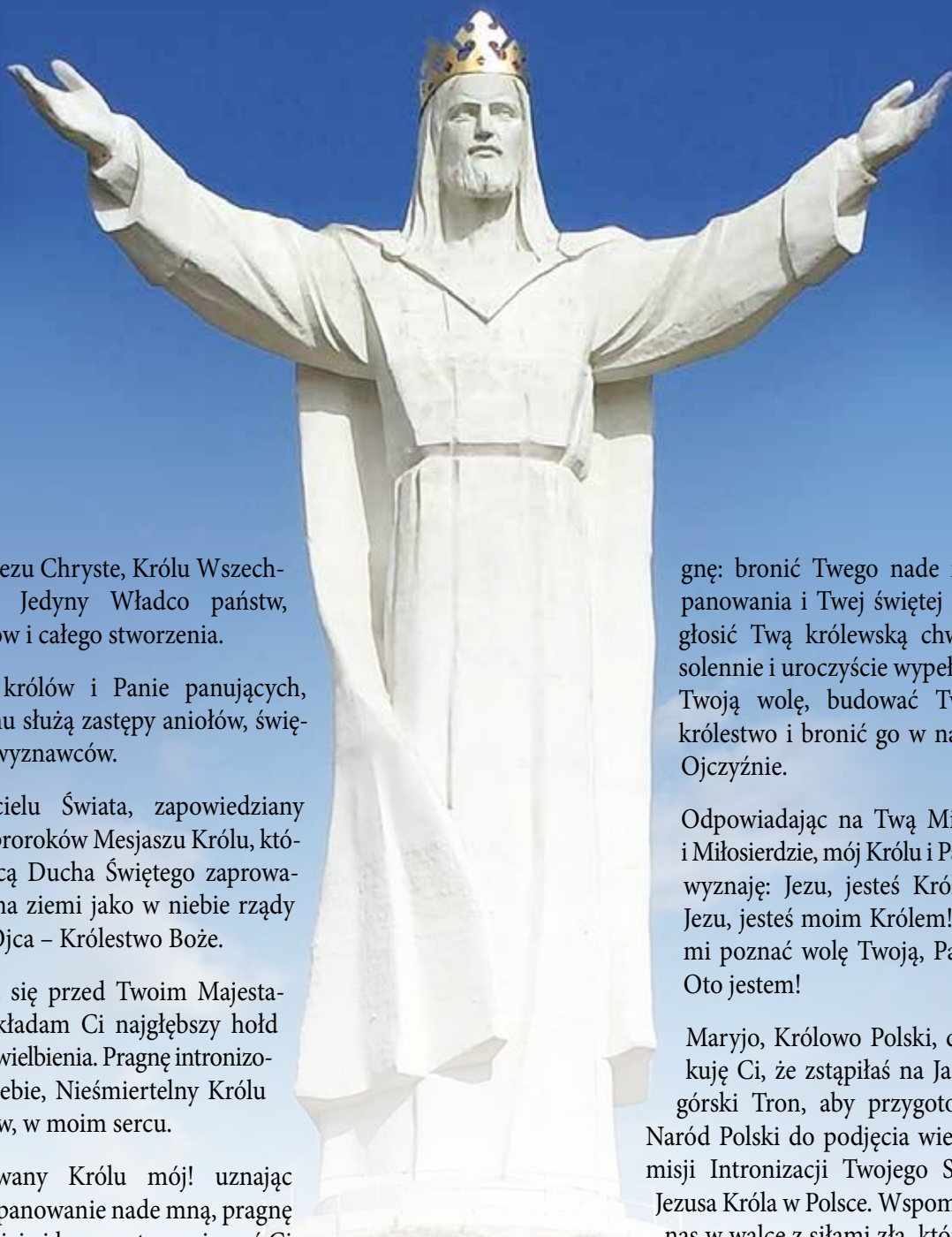
Oto Polska w 1050. rocznicę swego Chrztu uroczyście uznała królowanie Jezusa Chrystusa.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

AKT OSOBISTEJ INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

(do codziennego lub okazjonalnego odmawiania*)

Panie Jezu Chryste, Królu Wszec-
świata, Jedyny Władco państw,
narodów i całego stworzenia.

Królu królów i Panie panujących,
któremu służą zastępy aniołów, świę-
tych i wyznawców.

Zbawicielu Świata, zapowiedziany
przez proroków Mesjaszu Królu, któ-
ry mocą Ducha Świętego zaprowa-
dzasz na ziemi jako w niebie rządy
Boga Ojca – Królestwo Boże.

Korząc się przed Twoim Majesta-
tem, składam Ci najgłębszy hołd
czci i uwielbienia. Pragnę intronizo-
wać Ciebie, Nieśmiertelny Królu
Wieków, w moim sercu.

Umiłowany Królu mój! uznając
Twoje panowanie nade mną, pragnę
całkowicie i bez reszty zawierzyć Ci
samego siebie i wszystko co mam: moją terażniej-
szość i przyszłość, moje nadzieje i pragnienia, każde
moje działanie i dążenie.

Uczyni ze mną cokolwiek zechcesz, bo odtąd Twoją
jestem własnością i cały do Ciebie chcę należeć.

Mocą Sakramentów, modlitwą, słowem i uczyn-
kiem, za cenę każdego trudu i każdej ofiary, całym
sercem, całą duszą i ze wszystkich moich sił pra-

gnę: bronić Twego nade mną
panowania i Twej świętej czci,
głosić Twą królewską chwałę,
solennie i uroczyście wypełniać
Twoją wolę, budować Twoje
królestwo i bronić go w naszej
Ojczyźnie.

Odpowiadając na Twą Miłość
i Miłosierdzie, mój Królu i Panie,
wyznaję: Jezu, jesteś Królem!
Jezu, jesteś moim Królem! Daj
mi poznać wolę Twoją, Panie!
Oto jestem!

Maryjo, Królowo Polski, dzie-
kuję Ci, że zstąpiłaś na Jasno-
górski Tron, aby przygotować
Naród Polski do podjęcia wielkiej
misji Intronizacji Twojego Syna,
Jezusa Króla w Polsce. Wspomagaj
nas w walce z siłami zła, których
działania prowadzą do różnych form

detronizacji Jezusa Króla w naszym życiu społecz-
nym i państwowym.

Jezu, mój Królu, przyjdź Królestwo Twoje!

Amen

*Opracowany przez
Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

OTOCZENIE
MONUMENTU
AKTU
INTRONIZACYJNEGO
Z GÓRUJĄCYM
24-METROWYM
POMNIKIEM
JEZUSA
CHRYSZTUSA
KRÓLA

